

Warszawa, dnia 2 października 2020 r.

Poz. 1696

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 16 września 2020 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach
o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniowego**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 592), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875),
- 2) ustawą z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 16 września 2020 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 86 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875), który stanowi:

„Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 67, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 27 lipca 2019 r.;
- 2) art. 19 pkt 2 i 3 oraz art. 57, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 2 pkt 2 i 18–21, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 62 pkt 1, 4 i 5, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 1 pkt 1–3, art. 55 oraz art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;
- 6) art. 33 pkt 2 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.;
- 7) art. 62 pkt 6 lit. a tiret trzecie, lit. b i e i pkt 7 oraz art. 73 ust. 1–8, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2020 r.;
- 8) art. 14:
 - a) pkt 1:
 - lit. a i lit. b w zakresie uchylonego art. 4ba ust. 6,
 - lit. c w zakresie dodanego art. 4ba ust. 9,
 - b) pkt 4:
 - lit. a i lit. b w zakresie uchylonego art. 43d ust. 2,
 - lit. c w zakresie dodanego art. 43d ust. 6,

- c) pkt 5,
 - d) pkt 6 w zakresie dodanego art. 43f ust. 1–3 i 5
 - które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.;
 - 9) art. 63 pkt 1 lit. b i pkt 2 oraz art. 68, które wchodzi w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864).”;
- 2) art. 109 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020), który stanowi:
- „Art. 109. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 85 pkt 5, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 88, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 16 września 2020 r. (poz. 1696)

USTAWA

z dnia 19 grudnia 2008 r.

o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniewego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady, warunki oraz tryb sprzedaży składników majątku spółek: Stocznia Gdynia S.A. z siedzibą w Gdyni i Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, zwanych dalej „stoczniami”, zaspokojenia roszczeń wierzycieli stoczni i ochrony praw pracowników stoczni (kompensacja).

Art. 2. 1. Kompensacja następuje w drodze postępowania wszczętego pod nadzorem *ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ przez Prezesa Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., realizowanego przez niezależnego zarządcę kompensacji, zwanego dalej „zarządcą kompensacji”.

2. Kompensacja obejmuje:

- 1) zobowiązania cywilnoprawne stoczni;
- 2) zobowiązania publicznoprawne stoczni;
- 3) majątek stoczni;
- 4) ochronę praw pracowników stoczni.

Art. 3. Postępowanie uregulowane ustawą, zwane dalej „postępowaniem kompensacyjnym”, należy prowadzić tak, aby ochrona praw pracowniczych była zapewniona, roszczenia wierzycieli mogły zostać zaspokojone co najmniej w takim stopniu, w jakim byłoby to możliwe w przypadku ogłoszenia upadłości stoczni, oraz aby zależnie od wyników przetargu, składniki majątkowe stoczni służyły nadal prowadzeniu działalności gospodarczej.

Art. 4. W zakresie ochrony praw pracowników stoczni postępowanie kompensacyjne stanowi „inne podobne postępowanie”, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE, z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. Urz. UE L 82 z 22.03.2001, str. 16, Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 98).

Art. 5. Postępowanie kompensacyjne jest wszczynane i prowadzone w stosunku do każdej stoczni z osobna, na wniosek podmiotów wskazanych w ustawie lub z urzędu.

Art. 6. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kompensacyjnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298).

2. Decyzje i postanowienia wydane w toku postępowania kompensacyjnego są natychmiast wykonalne.

Rozdział 2

Podmioty postępowania kompensacyjnego

Art. 7. Organami właściwymi w sprawach kompensacji są: *minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ oraz Prezes Zarządu Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., zwany dalej „Prezesem Agencji”. Stroną w postępowaniu kompensacyjnym jest stocznia.

Art. 8. *Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾:

- 1) sprawuje nadzór nad wszczęciem i przebiegiem postępowania kompensacyjnego;
- 2) jest organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa Agencji;
- 3) powołuje obserwatora, zgodnie z procedurą opisaną w art. 10 ust. 1;
- 4) wykonuje inne zadania określone w ustawie.

¹⁾ Dział administracji rządowej – Skarb Państwa został zniesiony na podstawie art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Art. 9. 1. Prezes Agencji jest organem pierwszej instancji w postępowaniu kompensacyjnym, stoi na straży jego praworządności oraz wykonuje inne zadania określone w ustawie, a w szczególności:

- 1) wszczyna postępowanie kompensacyjne;
- 2) ustanawia tymczasowego nadzorcę;
- 3) wydaje postanowienie w sprawie zatwierdzenia planu sprzedaży składników majątkowych stoczni;
- 4) wydaje decyzje w sprawie umorzenia i zakończenia postępowania kompensacyjnego.

2. Prezes Agencji wykonuje zadania określone w ustawie przy pomocy Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., zwanej dalej „Agencją”.

Art. 10. 1. *Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ powołuje, spośród kandydatów uzgodnionych z Komisją Europejską, obserwatora zwanego dalej „obserwatorem”. W przypadku konieczności zakończenia wykonywania zadań przez obserwatora z uzasadnionych powodów, w tym ze względu na powstały konflikt interesów, *minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ może dokonać zmiany obserwatora po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.

2. Obserwator monitoruje przebieg postępowania kompensacyjnego, a w szczególności proces przygotowania i przeprowadzenia sprzedaży składników majątku w otwartym, przejrzystym, niedyskryminacyjnym, bezwarunkowym przetargu, przeprowadzonym z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji. Obserwator może zatrudnić do swej pomocy ekspertów, jeżeli uzna to za konieczne lub wskazane do wypełnienia jego zadań, pod warunkiem, że wynagrodzenie oraz inne koszty poniesione w związku z tym przez niego są uzasadnione i uzgodnione z *ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa*¹⁾.

3. Obserwatorem może być wyłącznie osoba, która posiada licencję syndyka, lub osoby, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 242).

4. Z tytułu udziału w postępowaniu kompensacyjnym obserwator otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości określonej w przepisach art. 8 pkt 8 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2136), płatne w ciężar kosztów postępowania kompensacyjnego.

5. Obserwator podlega ograniczeniom i wymaganiom określonym dla osób, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399).

6. Obserwator jest zobowiązany do przekazywania Komisji Europejskiej miesięcznych raportów z monitorowania postępowania kompensacyjnego. Kopie raportów obserwator przekazuje *ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa*¹⁾. Raporty sporządzane przez obserwatora zawierają w szczególności opis:

- 1) najistotniejszych czynności podjętych przez niego w wykonaniu jego zadań oraz najistotniejszych planowanych czynności;
- 2) problemów pojawiających się w związku z przeprowadzeniem procedury sprzedaży składników majątku stoczni;
- 3) procesu dokonywania podziału, wyceny i sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątku stoczni, w tym informacje dotyczące procesu wyboru nabywców poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni.

7. W przypadku powzięcia wiadomości o przeszkodach w przeprowadzeniu procesu sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątku stoczni, mogących uniemożliwić przeprowadzenie postępowania kompensacyjnego, obserwator informuje o nich niezwłocznie Komisję Europejską i powiadamia *ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa*¹⁾.

8. *Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ zapewnia obserwatorowi odpowiednie warunki do prawidłowego wykonywania jego zadań, dostarczając odpowiedniej pomocy i informacji. Obserwator ma dostęp do wszelkich dokumentów, ksiąg, personelu, pomieszczeń, zakładów, urządzeń technicznych stoczni oraz informacji, które są niezbędne do prawidłowego wykonywania jego zadań.

9. Organy administracji publicznej, zarząd stoczni, tymczasowy nadzorca oraz zarządca kompensacji obowiązane są udzielać obserwatorowi pomocy w wykonywaniu jego zadań.

Art. 11. 1. Przedstawiciel pracowników, wyznaczony przez organizacje związków zawodowych działających w stoczni, monitoruje przebieg postępowania kompensacyjnego pod względem zapewnienia ochrony praw pracowników stoczni w sposób określony w ustawie.

2. W zakresie określonym w ust. 1, przedstawiciel pracowników ma prawo żądania informacji i prawo wglądu do dokumentów dotyczących postępowania kompensacyjnego, będących w dyspozycji stoczni, tymczasowego nadzorcy i zarządcy kompensacji, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych.

3. Obserwator przekazuje przedstawicielowi pracowników kopie raportów, o których mowa w art. 10 ust. 6, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Wszczęcie postępowania kompensacyjnego

Art. 12. 1. Postępowanie kompensacyjne może być wszczęte w stosunku do stoczni w związku ze spełnieniem przesłanek określonych w art. 88 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. U. z 2004 r. poz. 864/2) oraz gdy:

- 1) prawa osób trzecich ustanowione na majątku stoczni na zabezpieczenie ich wierzytelności przekraczają ponad połowę wartości księgowej aktywów netto w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.²⁾);
- 2) stocznia, z powodu utraty wiarygodności kredytowej, nie ma możliwości pozyskania zewnętrznego finansowania swojej bieżącej działalności lub inwestycji z innych źródeł niż z udzielonej stoczni pomocy publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

2. Wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego składają w imieniu stoczni osoby uprawnione do reprezentacji stoczni samodzielnie lub wspólnie z innymi osobami. Wniosek może zgłosić również każdy z wierzycieli stoczni albo organ lub podmiot, który udzielił stoczni pomocy publicznej o wartości przekraczającej 100 000 euro. Wniosek składa się w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego powinien zawierać:

- 1) wskazanie firmy i siedziby stoczni;
- 2) wskazanie reprezentantów stoczni i likwidatorów, jeżeli są ustanowieni;
- 3) oznaczenie miejsc, w których znajduje się przedsiębiorstwo lub inny majątek stoczni;
- 4) uzasadnienie.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć dotyczący stoczni aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego.

5. Osoby składające w imieniu stoczni wniosek, o którym mowa w ust. 2, ponoszą odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 2.

Art. 13. 1. Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego zgłaszają osoby uprawnione do reprezentacji stoczni, do wniosku powinny być dołączone:

- 1) wyciąg z księgi udziałów albo księgi akcyjnej;
- 2) sprawozdania finansowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości za lata obrotowe od 2004 r. do 2007 r. oraz sprawozdania o przychodach, kosztach i wyniku finansowym, sporządzone w ramach obowiązków statystycznych;
- 3) sprawozdania z działalności stoczni za poszczególne lata obrotowe od 2004 r. do 2007 r.;
- 4) bilans sporządzony dla celów postępowania kompensacyjnego, na dzień nie późniejszy niż 70 dni przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2;
- 5) aktualny wykaz środków trwałych, inwestycji długoterminowych oraz wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu przepisów o rachunkowości wraz z informacją o obciążeniach ustanowionych na tych środkach (inwestycjach);
- 6) informacja o wartości początkowej i dotychczasowym umorzeniu wartości składników majątkowych, o których mowa w pkt 5;
- 7) wstępna propozycja podziału składników majątkowych stoczni na zespoły tych składników przeznaczone do sprzedaży, sporządzona z uwzględnieniem zasad określonych w art. 76 ust. 5;
- 8) spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec stoczni wraz z adresami, z podaniem wysokości długu każdego z nich, a także lista zabezpieczeń wierzytelności stoczni z tytułu tych zobowiązań;
- 9) spis wierzycieli wierzytelności publicznoprawnych z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, z podaniem terminów zapłaty, a także lista zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli publicznoprawnych na majątku stoczni wraz z datami ich ustanowienia;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568.

- 10) spis wierzycieli wierzytelności cywilnoprawnych, z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich, w podziale na kwotę wierzytelności głównej i odsetki, z podaniem terminów zapłaty, a także lista zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli cywilnoprawnych na majątku stoczni wraz z datami ich ustanowienia;
- 11) spis wierzycieli wierzytelności spornych, z podaniem wierzytelności spornych co do wysokości w kwotach uznanych przez dłużnika;
- 12) wykaz zobowiązań pozabilansowych stoczni, z podaniem wysokości każdego z nich, według stanu bieżącego oraz lista zabezpieczeń tych zobowiązań;
- 13) informacja o liczbie pracowników zatrudnionych w stoczni, z podziałem na grupy zawodowe oraz z uwzględnieniem art. 114;
- 14) spis roszczeń pracowniczych niezaspokojonych do dnia złożenia wniosku;
- 15) oświadczenie o spłatach zobowiązań lub innych długów, dokonanych w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 16) informacja o postępowaniach dotyczących ustanowienia na majątku stoczni: hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych i zastawów skarbowych oraz innych obciążeń podlegających wpisowi w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych lub administracyjnych dotyczących majątku stoczni;
- 17) informacja o innych, niż określone w pkt 16, toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych oraz postępowaniach restrukturyzacyjnych prowadzonych na podstawie odrębnych ustaw;
- 18) kopie tytułów egzekucyjnych wystawionych wobec stoczni, w tym z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji.

2. Wszelkie wierzytelności i zobowiązania stoczni powinny być wykazane według najlepszej wiedzy zarządu stoczni według stanu na dzień najpóźniej na 7 dni przed złożeniem wniosku.

Art. 14. 1. Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego zgłasza wierzyciel, powinien on uprawdopodobnić swoją wierzytelność.

2. Jeżeli wniosek zgłasza podmiot, który udzielił stoczni pomocy publicznej, powinien on uprawdopodobnić wielkość udzielonej pomocy publicznej.

Art. 15. 1. Wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania kompensacyjnego składający wniosek jest obowiązany złożyć oświadczenie na piśmie co do prawdziwości danych zawartych we wniosku oraz w załącznikach do wniosku.

2. W razie niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Agencji zwraca wniosek bez wzywania wnioskodawcy do jego uzupełnienia.

Art. 16. 1. Jeżeli przy złożeniu wniosku nie spełniono wymagań określonych w art. 12 ust. 3 i 4 lub art. 13 i 14, Prezes Agencji wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku.

2. Rozpatrzenie wniosku następuje w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia Prezesowi Agencji wraz z kompletem wymaganych dokumentów.

3. Wniosek złożony po terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 17. 1. W przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 12 ust. 1, przed dniem wejścia w życie ustawy i niezłożenia wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2, przez osoby uprawnione do reprezentowania stoczni:

- 1) stocznia jest zobowiązana do przedłożenia Prezesowi Agencji informacji i dokumentów, o których mowa w art. 12 ust. 3 i 4 i art. 13, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia upływu terminu na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2;
- 2) Prezes Agencji wszczyna postępowanie kompensacyjne z urzędu, w terminie 7 dni od dnia upływu terminu na złożenie wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 2.

2. Niewykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stanowi przeszkody do wszczęcia postępowania kompensacyjnego z urzędu.

3. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, do zarządu stoczni nie stosuje się przepisów art. 58 ust. 4.

4. Do osób składających w imieniu stoczni dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1.

Rozdział 4

Ochrona majątku stoczni

Art. 18. 1. W dniu złożenia wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego albo w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego z urzędu, Prezes Agencji ustanawia tymczasowego nadzorcę.

2. Do tymczasowego nadzorcy stosuje się odpowiednio przepisy art. 64–68, art. 69 ust. 2 i art. 73.

3. O ustanowieniu tymczasowego nadzorcy Prezes Agencji niezwłocznie zawiadamia: zarząd stoczni, *ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ oraz zarządy działających w stoczni organizacji związków zawodowych. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu poprzednim, *minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ ustanawia obserwatora.

Art. 19. 1. Tymczasowy nadzorca niezwłocznie podejmuje czynności w zakresie:

- 1) szczegółowego opisu sytuacji ekonomicznej stoczni;
- 2) analizy przyczyn wystąpienia trudnej sytuacji ekonomicznej stoczni;
- 3) ustalenia składników majątkowych stoczni podlegających sprzedaży na zasadach określonych w ustawie – na podstawie wpisów w księgach stoczni oraz dokumentów bezspornych;
- 4) sporządzenia spisu istotnych składników majątkowych stoczni oraz oszacowania ich wartości w warunkach wymuszonej sprzedaży, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 76 ust. 5;
- 5) ustalenia działań mających na celu maksymalizację wpływów ze sprzedaży składników majątkowych stoczni, w tym proponowanego podziału majątku oraz jego wycenę;
- 6) ustalenia zakresu działalności gospodarczej, której prowadzenie w ramach przedsiębiorstwa stoczni jest niezbędne do czasu sprzedaży jej składników majątkowych, z uwzględnieniem ochrony wartości tego majątku, ochrony interesów wierzycieli stoczni i ochrony praw pracowniczych;
- 7) ustalenia koniecznych działań, mających na celu ochronę praw pracowniczych.

2. W ramach prowadzonego nadzoru tymczasowy nadzorca może w każdym czasie kontrolować czynności zarządu stoczni, a także przedsiębiorstwo stoczni. Może też sprawdzić, czy mienie stoczni jest dostatecznie zabezpieczone przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zabraniem go przez osoby postronne.

Art. 20. 1. Po ustanowieniu tymczasowego nadzorcy wszystkie organy stoczni zachowują swoje kompetencje, z tym że w przypadku dokonywania przez zarząd stoczni czynności, dla których wymagana jest uprzednia zgoda innych organów, wymagana jest także zgoda tymczasowego nadzorcy. Czynności stoczni przekraczające zakres zwykłego zarządu dokonane bez zgody tymczasowego nadzorcy są nieważne z mocy prawa.

2. Tymczasowy nadzorca nie może zezwolić na zawieranie umów o budowę nowych statków.

3. Po ustanowieniu tymczasowego nadzorcy zarząd stoczni zawiadamia tymczasowego nadzorcę o rachunkach bankowych stoczni, sejfach i skrytkach.

Art. 21. Tymczasowy nadzorca, pod nadzorem Prezesa Agencji, sporządza wstępny spis wierzycieli stoczni wraz z wykazem ich wierzytelności wobec stoczni powstałych przed dniem złożenia wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego i uznanych przez stocznę.

Art. 22. Tymczasowy nadzorca pełni swoje obowiązki do czasu ustanowienia zarządcy kompensacji przez wstępne zgromadzenie wierzycieli. Po doręczeniu uchwały zgromadzenia wierzycieli tymczasowy nadzorca przekazuje prowadzenie postępowania zarządcy kompensacji wraz ze zgromadzoną w toku wykonywanych czynności dokumentacją.

Rozdział 5

Postępowanie kompensacyjne

Art. 23. 1. Uwzględniając wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego albo działając z urzędu, Prezes Agencji wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania kompensacyjnego.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Agencji:

- 1) wskazuje firmę i siedzibę stoczni, której dotyczy postępowanie kompensacyjne;
- 2) zwołuje wstępne zgromadzenie wierzycieli;

- 3) wzywa wierzycieli stoczni do zgłoszenia wierzytelności w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż miesiąc od dnia obwieszczenia postanowienia;
- 4) wzywa osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciążące na nieruchomości należącej do stoczni, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłoszenia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż miesiąc od dnia obwieszczenia postanowienia, pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu kompensacyjnym.

3. Wszczęcie postępowania kompensacyjnego skutkuje uznaniem stoczni za pracodawcę, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2020 r. poz. 7).

4. Postępowanie kompensacyjne wszczyna się w dniu wydania postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego.

5. Postanowienie o wszczęciu postępowania kompensacyjnego Prezes Agencji podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości przez zamieszczenie ogłoszenia w prasie ogólnokrajowej i w prasie lokalnej oraz przez obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, ze skutkiem zwołania zgromadzenia wierzycieli, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, oraz ze skutkiem doręczenia wezwań, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, w dacie obwieszczenia.

6. Postanowienie o wszczęciu postępowania kompensacyjnego doręcza się tymczasowemu nadzorcy oraz osobie, która złożyła wniosek o wszczęcie postępowania kompensacyjnego. Postanowienie o wszczęciu postępowania kompensacyjnego doręcza się także *ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa*¹⁾, obserwatorowi i przedstawicielom pracowników, o których mowa w art. 11 ust. 1.

7. O wszczęciu postępowania kompensacyjnego powiadamia się właściwy urząd skarbowy i właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przy zastosowaniu środków bezpośredniego przekazu informacji, takich jak telefon, faks, poczta elektroniczna.

Art. 24. 1. W postanowieniu o wszczęciu postępowania kompensacyjnego Prezes Agencji wskazuje termin, miejsce i przedmiot obrad wstępnego zgromadzenia wierzycieli.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie może być dłuższy niż 7 dni od dnia obwieszczenia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego.

3. Wstępne zgromadzenie wierzycieli podejmuje uchwały w sprawach:

- 1) ustanowienia rady wierzycieli i wyboru jej pierwszego składu;
- 2) uchwalenia regulaminu rady wierzycieli, określającego jej wewnętrzną organizację i sposób działania;
- 3) ustanowienia zarządcy kompensacji.

4. We wstępnym zgromadzeniu wierzycieli mają prawo uczestniczyć z prawem głosu wierzyciele, których wierzytelności zostały wykazane w spisie, o którym mowa w art. 21. Wierzyciele głosują sumą wierzytelności.

5. Obradom wstępnego zgromadzenia wierzycieli przewodniczy uczestniczący w zgromadzeniu wierzycieli reprezentujący najwyższą wierzytelność, spośród wierzytelności zabezpieczonych wykazanych w spisie, o którym mowa w art. 21.

6. Uchwały wstępnego zgromadzenia wierzycieli zapadają bez względu na liczbę obecnych, większością głosów wierzycieli mających przynajmniej jedną piątą część ogólnej sumy wierzytelności przypadających wierzycielom uprawnionym do uczestniczenia w tym zgromadzeniu.

7. Wstępne zgromadzenie wierzycieli nie ulega odroczeniu.

8. W toku postępowania kompensacyjnego zgromadzenie wierzycieli jest zwoływane przez Prezesa Agencji w przypadku zaistnienia takiej potrzeby. W zgromadzeniu wierzycieli zwołanym w toku postępowania uczestniczą z prawem głosu wszyscy wierzyciele, których wierzytelności zostały uznane.

Art. 25. 1. Rada wierzycieli jest powoływana i odwoływana przez zgromadzenie wierzycieli i składa się z trzech członków oraz po jednym zastępcy każdego członka rady wierzycieli.

2. Członkowie rady wierzycieli i ich zastępcy powoływani są spośród wierzycieli stoczni uczestniczących w zgromadzeniu wierzycieli.

3. Wierzyciel może nie przyjąć obowiązków członka rady lub jego zastępcy.

4. Członkowie rady wierzycieli oraz ich zastępcy pełnią swoje obowiązki osobiście albo przez swoje organy.

5. Członek rady wierzycieli oraz jego zastępca może również działać przez pełnomocnika, a gdy członkiem rady wierzycieli jest organ administracji publicznej, także przez osobę wyznaczoną przez ten organ. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie z podpisem notarialnie poświadczonym. Pełnomocnictwo udzielone adwokatowi lub radcy prawnemu nie wymaga notarialnego poświadczenia podpisu.

6. Członkowi rady wierzycieli oraz jego zastępcy przysługuje prawo do zwrotu koniecznych wydatków związanych z jego udziałem w posiedzeniu rady wierzycieli. Zwrot wydatków wchodzi w skład kosztów postępowania.

7. Członek rady wierzycieli oraz zastępca członka rady wierzycieli odpowiada za szkodę wynikłą z nienależytego pełnienia obowiązków.

8. Za szkodę wyrządzoną nienależytym wykonaniem obowiązków przez pełnomocnika działającego w radzie wierzycieli odpowiada jak za działanie własne.

9. Członek rady wierzycieli lub zastępca członka rady wierzycieli może być odwołany w każdym czasie przez zgromadzenie wierzycieli zwołane przez Prezesa Agencji na wniosek każdego z wierzycieli, którego wierzytelności zostały uznane przez stocznię lub na wniosek zarządcy kompensacji.

Art. 26. 1. Rada wierzycieli zapoznaje się ze sprawozdaniem tymczasowego nadzorcy z czynności podjętych przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego.

2. W toku postępowania kompensacyjnego rada wierzycieli służy pomocą zarządcy kompensacji, opiniuje plan sprzedaży składników majątkowych stoczni, bada stan funduszków uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni oraz wyraża opinię w innych sprawach.

3. Badanie stanu kwot uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni rada wierzycieli może sprawować przez poszczególnych swoich członków lub ich zastępców, których do tego upoważni.

4. Rada wierzycieli może żądać od zarządcy kompensacji wyjaśnień oraz ma prawo wglądu do ksiąg i dokumentów dotyczących postępowania kompensacyjnego.

Art. 27. 1. Rada wierzycieli wykonuje czynności przez podjęcie uchwał na posiedzeniach rady. Uchwały rady wierzycieli zapadają większością głosów. W posiedzeniach rady wierzycieli może uczestniczyć, bez prawa głosu, obserwator.

2. Posiedzenie rady wierzycieli zwołuje zarządca kompensacji, zawiadamiając jej członków oraz obserwatora o terminie i miejscu posiedzenia, osobiście lub listami poleconymi. Posiedzeniu rady wierzycieli przewodniczy zarządca kompensacji, bez prawa głosu.

3. Posiedzenie rady wierzycieli może zwołać również Prezes Agencji, który przewodniczy posiedzeniu, bez prawa głosu.

4. Z posiedzenia rady wierzycieli spisuje się protokół, który podpisują obecni. Odmowę i podanie przyczyn odmowy złożenia podpisu zaznacza się w protokole.

5. Przewodniczący rady wierzycieli niezwłocznie po posiedzeniu przesyła odpis protokołu Prezesowi Agencji, a także zarządcy kompensacji lub obserwatorowi, jeżeli nie byli obecni na posiedzeniu.

Rozdział 6

Skutki wszczęcia postępowania kompensacyjnego

Art. 28. 1. Z chwilą ustanowienia zarządcy kompensacji stocznia traci prawo zarządu oraz możliwość rozporządzania swoim majątkiem. Stocznia jest obowiązana wskazać i wydać zarządcy kompensacji cały swój majątek, a także umożliwić wgląd do wszystkich dokumentów dotyczących działalności stoczni, majątku, zatrudnienia oraz rozliczeń i korespondencji, a w szczególności do ksiąg rachunkowych i innych ewidencji prowadzonych dla celów podatkowych. Wykonanie tego obowiązku stocznia potwierdza w formie oświadczenia na piśmie, które składa Prezesowi Agencji.

2. Stocznia jest obowiązana udzielać Prezesowi Agencji i zarządcy kompensacji wszelkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących swojego majątku. Na żądanie zarządcy kompensacji stocznia jest obowiązana udzielać mu wszelkich innych wyjaśnień, w szczególności dotyczących czynności podejmowanych przez organy stoczni po wszczęciu postępowania kompensacyjnego.

3. Sprzedaży na zasadach określonych w ustawie podlegają składniki majątkowe stoczni należące do stoczni w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego oraz nabyte przez stocznnię w czasie trwania postępowania kompensacyjnego, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Sprzedaży, o której mowa w ust. 3, nie podlegają:

- 1) mienie, które jest wyłączone od egzekucji według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 i 1578);
- 2) należące do stoczni akcje spółek publicznych w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526), nieobciążone zabezpieczeniem ustanowionym na rzecz osób trzecich, przy czym akcje te podlegają sprzedaży w trybie określonym w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568);
- 3) nieściągalne wierzytelności w rozumieniu przepisów o rachunkowości;
- 4) mienie przewłaszczone na zabezpieczenie roszczeń osób trzecich z tytułu udzielonych kredytów, pożyczek, poręczeń lub gwarancji;
- 5) mienie stoczni objęte postępowaniem sądowym lub administracyjnym, jeżeli zarządca kompensacji odmówił wstąpienia do postępowania sądowego lub administracyjnego, dotyczącego tego mienia lub gdy wystąpił z tego postępowania.

5. Środki pieniężne zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, tworzonego na podstawie przepisów o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, wraz z przypadającymi po wszczęciu postępowania kompensacyjnego kwotami pochodzącymi: ze zwrotu udzielonych pożyczek na cele mieszkaniowe, z odsetek bankowych od środków tego funduszu oraz z opłat pobieranych od korzystających z usług i świadczeń socjalnych, finansowanych z tego funduszu, organizowanych przez stocznię, nie są przeznaczone na zaspokojenie wierzycieli na zasadach określonych w ustawie.

6. Środkami, o których mowa w ust. 5, gospodaruje zarządca kompensacji, wydając z gromadzone na odrębnym rachunku bankowym funduszu środki zgodnie z przepisami o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

7. Niewykorzystane środki, o których mowa w ust. 5, zwiększają Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 29. 1. Zarządca kompensacji jest zobowiązany zakończyć podjęte przez tymczasowego nadzorcę czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1, w terminie jednego miesiąca od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn zarządca kompensacji nie może sporządzić spisu istotnych składników majątkowych stoczni oraz oszacowania ich wartości w warunkach wymuszonej sprzedaży w terminie, o którym mowa w ust. 1, składa w tym terminie Prezesowi Agencji pisemne sprawozdanie ogólne o stanie majątku stoczni i o możliwości zaspokojenia roszczeń wierzycieli.

3. Złożenie sprawozdania nie zwalnia zarządcy kompensacji od obowiązku sporządzenia dokumentów, o których mowa w ust. 2, gdy tylko będzie to możliwe.

Art. 30. 1. Czynności prawne stoczni dotyczące mienia, wobec którego stocznia utraciła prawo zarządu, są nieważne z mocy prawa.

2. Na wniosek osoby trzeciej zarządca kompensacji dokonuje zwrotu na jej rzecz z majątku stoczni jej świadczenia wzajemnego, które osoba ta świadczyła w związku z dokonaniem przez nią ze stocznią czynności prawnej, o której mowa w ust. 1. Do zwrotu tego świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy o nienależnym świadczeniu.

3. Zwrot świadczenia, o którym mowa w ust. 2, następuje, jeżeli czynność prawna została podjęta po wszczęciu postępowania kompensacyjnego i przed obwieszczeniem w Monitorze Sądowym i Gospodarczym postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego.

4. Spełnienie świadczenia do rąk zarządu stoczni dokonane po obwieszczeniu postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nie zwalnia z obowiązku spełnienia świadczenia do rąk zarządcy kompensacji, chyba że równowartość świadczenia została przekazana przez stocznię zarządcy kompensacji.

Art. 31. Przepisy art. 30 stosuje się również do czynności, które podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej i rejestrach, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 32. 1. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego nie można obciążyć składników majątku stoczni hipoteką przymusową, hipoteką morską, hipoteką, prawem zastawu rejestrowego, zastawu skarbowego i zastawu ani dokonać wpisu w księdze wieczystej lub rejestrze dotyczącego tych składników celem zabezpieczenia wierzytelności, chociażby powstała ona przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego.

2. Wpis w księdze wieczystej lub rejestrze dokonany z naruszeniem ust. 1 podlega wykreśleniu. Wykreślenie jest dokonywane na wniosek zarządcy kompensacji.

Art. 33. 1. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego zmiana lub wygaśnięcie stosunku prawnego, którego stroną jest stocznia, są możliwe tylko według przepisów niniejszej ustawy, a czynność prawna dokonana z naruszeniem niniejszej ustawy jest bezskuteczna wobec majątku stoczni, nawet jeżeli umowa stron przewiduje inny skutek.

2. Jeżeli umowa ramowa, której jedną ze stron jest stocznia, zastrzega, że poszczególne umowy szczegółowe, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe lub sprzedaż papierów wartościowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, będą zawierane w wykonaniu umowy ramowej oraz, że rozwiązanie umowy ramowej powoduje rozwiązanie wszystkich umów szczegółowych, zawartych w wykonaniu tej umowy, zarządcy kompensacji nie przysługuje uprawnienie do odstąpienia od umowy ramowej, w trybie określonym w art. 39.

3. Przez terminowe operacje finansowe, o których mowa w ust. 2, rozumie się operacje, w których ustalono cenę, kurs, stopę procentową lub indeks – a w szczególności nabywanie walut, papierów wartościowych, złota lub innych metali szlachetnych, towarów lub praw, w tym umowy obliczone tylko na różnicę cen, opcje i prawa pochodne – zawarte na umówioną datę lub umówiony termin, w obrocie rynkowym.

4. Każda ze stron może wypowiedzieć umowę, o której mowa w ust. 2, z zachowaniem ustalonego w tej umowie sposobu rozliczenia stron na wypadek rozwiązania umowy.

5. Dopuszczalne jest potrącenie wierzytelności wynikającej z rozliczenia stron.

6. Do poszczególnych umów szczegółowych mających za przedmiot terminowe operacje finansowe lub sprzedaż papierów wartościowych ze zobowiązaniem do ich odkupu – nawet jeżeli nie zostały one zawarte w wykonaniu umowy ramowej, o której mowa w ust. 2 – nie stosuje się przepisów art. 39.

Art. 34. 1. Zobowiązania pieniężne stoczni, których termin płatności świadczenia jeszcze nie nastąpił, stają się wymagalne z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Zobowiązania majątkowe niepieniężne zmieniają się z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego na zobowiązania pieniężne i z tym dniem stają się płatne, chociażby termin ich wykonania jeszcze nie nastąpił.

Art. 35. 1. Z majątku stoczni mogą być zaspokojone odsetki od wierzytelności, należne od stoczni, za okres do dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy odsetek od wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, hipoteką przymusową, hipoteką morską, wpisem w rejestrze, zastawem, zastawem skarbowym albo zastawem rejestrowym. Odsetki te mogą być zaspokojone tylko ze środków uzyskanych ze sprzedaży przedmiotu zabezpieczenia.

Art. 36. 1. Potrącenie wierzytelności stoczni z wierzytelnością jej wierzyciela, zwane dalej „potrąceniem”, jest dopuszczalne, jeżeli obie wierzytelności istniały w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, chociażby termin wymagalności jednej z nich jeszcze nie nastąpił.

2. Do potrącenia przedstawia się całkowitą sumę wierzytelności stoczni, a wierzytelność wierzyciela tylko w wysokości wierzytelności głównej wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

3. Jeżeli termin płatności nieoprocentowanego długu stoczni w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego nie nastąpił, do potrącenia przyjmuje się sumę należności zmniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż sześć procent, za czas od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia płatności i nie więcej niż za okres dwóch lat.

Art. 37. 1. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli dłużnik stoczni nabył wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po wszczęciu postępowania kompensacyjnego albo nabył ją w ciągu ostatnich trzech miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Potrącenie jest dopuszczalne, jeżeli nabywca stał się wierzycielem stoczni wskutek spłacenia jego długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli nabywca przyjął odpowiedzialność za dług stoczni nie później niż na rok przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

3. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel stał się dłużnikiem stoczni po dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

4. Wierzyciel, który chce skorzystać z możliwości potrącenia, składa o tym oświadczenie nie później niż przy zgłoszeniu wierzytelności.

Art. 38. Roszczenie wynikające z umowy zawartej w wyniku przyjęcia oferty złożonej przez stocznnię może być przez wierzyciela dochodzone w postępowaniu kompensacyjnym tylko wtedy, gdy oświadczenie o przyjęciu oferty zostało złożone stoczni przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

Art. 39. 1. Jeżeli w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego zobowiązania z umowy wzajemnej nie zostały wykonane w całości lub w części, zarządca kompensacji może wykonać zobowiązanie stoczni i zażądać od drugiej strony spełnienia świadczenia wzajemnego albo od umowy odstąpić.

2. Na żądanie drugiej strony, złożone w formie pisemnej z datą pewną, zarządca kompensacji, w terminie dwóch miesięcy, oświadcza na piśmie, czy od umowy odstępuje, czy też żąda jej wykonania. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia przez zarządcę kompensacji uważa się za odstąpienie od umowy.

3. Druga strona, która ma obowiązek spełnić świadczenie na rzecz stoczni wcześniej, może wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, do czasu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego.

Art. 40. Jeżeli zarządca kompensacji odstępuje od umowy, druga strona nie ma prawa do zwrotu spełnionego świadczenia, chociażby świadczenie to znajdowało się w majątku stoczni. Strona, której nie przysługuje prawo do zwrotu spełnionego świadczenia, może dochodzić należności z tytułu wykonania zobowiązania i poniesionych strat.

Art. 41. 1. Sprzedawca może żądać zwrotu rzeczy ruchomej – także papierów wartościowych – wysłanej stoczni bez otrzymania ceny, jeżeli rzecz ta nie została objęta przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego przez stocznię lub przez osobę upoważnioną przez stocznię do rozporządzania rzeczą. Prawo żądania zwrotu służy także komisantowi, który wysłał rzecz stoczni.

2. Sprzedawca lub komisant, któremu rzecz została zwrócona, zwraca koszty, które zostały poniesione lub mają być poniesione, oraz otrzymane zaliczki.

3. Zarządca kompensacji może jednak rzecz, o której mowa w ust. 1, zatrzymać, jeżeli zapłaci należną od stoczni cenę i koszty. Prawo to przysługuje zarządcy kompensacji w terminie miesiąca od dnia żądania zwrotu.

Art. 42. 1. Zastrzeżone w umowie sprzedaży na rzecz sprzedawcy prawo własności nie wygasa z powodu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, jeżeli jest skuteczne wobec jego wierzycieli według przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 875).

2. Zastrzeżenie w umowie przeniesienia prawa własności na rzecz sprzedawcy oraz umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa, zawarte w celu zabezpieczenia wierzytelności, są skuteczne tylko w przypadku, gdy umowa została zawarta przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego w formie pisemnej z datą pewną.

Art. 43. 1. Zawarte przez stocznię umowy zlecenia lub komisju, w których stocznia była dającym zlecenie lub komitentem, a także umowy o zarządzanie papierami wartościowymi stoczni wygasają z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego. Wierzytelność z tytułu poniesionej wskutek tego straty może być dochodzona.

2. Od zawartych przez stocznię umów zlecenia lub komisju, w których stocznia była przyjmującym zlecenie lub komisjantem, można odstąpić z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego bez odszkodowania.

Art. 44. 1. Umowa agencyjna, której stroną jest stocznia, wygasa z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Agent, któremu stocznia dała zlecenie, ma prawo dochodzić swojej wierzytelności powstałej z tytułu straty poniesionej wskutek wygaśnięcia umowy.

Art. 45. 1. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego, umowa użyczenia, której stroną jest stocznia, ulega rozwiązaniu na żądanie jednej ze stron, jeżeli rzecz już została wydana.

2. Jeżeli rzecz nie była jeszcze wydana, umowa, o której mowa w ust. 1, wygasa.

Art. 46. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego umowa pożyczki, której stroną jest stocznia, wygasa, jeżeli przedmiot pożyczki nie został jeszcze wydany.

Art. 47. Pobranie z góry przez stocznię przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego czynszu najmu rzeczy ruchomej za czas dłuższy niż sześć miesięcy, licząc od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, nie zwalnia najemcy od obowiązku zapłaty czynszu do rąk zarządcy kompensacji.

Art. 48. 1. Umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości stoczni wiąże strony, jeżeli przedmiot umowy przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego został wydany najemcy lub dzierżawcy.

2. Pobranie z góry przez stocznię przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego czynszu najmu za czas dłuższy niż trzy miesiące, a czynszu dzierżawy za czas dłuższy niż sześć miesięcy, licząc w obu przypadkach od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, jak również rozporządzanie tym czynszem, nie zwalnia najemcy lub dzierżawcy od obowiązku zapłaty czynszu do rąk zarządcy kompensacji.

Art. 49. Sprzedaż przez zarządcę kompensacji w toku postępowania kompensacyjnego nieruchomości stoczni wywołuje takie same skutki w stosunku do umowy najmu lub dzierżawy, jak sprzedaż w postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 50. 1. Zarządca kompensacji może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości stoczni z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia także wtedy, gdy wypowiedzenie tej umowy przez stocznię nie było dopuszczalne. Zarządca kompensacji wypowiada taką umowę, jeżeli trwanie umowy utrudnia sprzedaż składników majątkowych stoczni albo gdy czynsz najmu lub dzierżawy odbiega od przeciętnych czynszów za najem lub dzierżawę nieruchomości tego samego rodzaju.

2. Druga strona umowy, o której mowa w ust. 1, może dochodzić odszkodowania z tytułu jej rozwiązania przed terminem przewidzianym w umowie, zgłaszając te wierzytelności zarządcy kompensacji.

Art. 51. 1. Jeżeli w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego przedmiot najmu lub dzierżawy nie był jeszcze wydany stoczni, każda ze stron może odstąpić od umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości zawartej przez stocznię jako najemcę lub dzierżawcę. Oświadczenie o odstąpieniu powinno być złożone w terminie dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Odstąpienie od umowy, o której mowa w ust. 1, nie pociąga za sobą obowiązku odszkodowania.

3. Jeżeli przedmiot najmu lub dzierżawy w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego był już wydany stoczni, zarządca kompensacji może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy, także wtedy, gdy wypowiedzenie tej umowy przez stocznię nie było dopuszczalne. Jeżeli umowa dotyczy nieruchomości, w której prowadzone było przedsiębiorstwo stoczni, wypowiedzenie następuje z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia, w innych zaś przypadkach – z zachowaniem terminu ustawowego, chyba że terminy wypowiedzenia przewidziane w umowie są krótsze.

4. Rozwiązanie umowy nie może nastąpić przed upływem terminu, za który czynsz zapłacono z góry. Zarządca kompensacji wypowiada umowę najmu lub dzierżawy przed tym terminem, jeżeli dalsze trwanie umowy utrudniałoby prowadzenie postępowania kompensacyjnego, a w szczególności gdy prowadzi do zwiększenia kosztów postępowania.

5. Wynajmujący lub wdzierżawiający może dochodzić odszkodowania z powodu rozwiązania najmu lub dzierżawy przed terminem przewidzianym w umowie, jednak za czas nie dłuższy niż dwa lata.

Art. 52. 1. Z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego umowa kredytu, której stroną jest stocznia, wygasa, jeżeli przed tym terminem kredytodawca nie przekazał środków pieniężnych do dyspozycji stoczni. Kredytodawca może dochodzić naprawienia szkody, zgłaszając te wierzytelności w postępowaniu kompensacyjnym.

2. W razie oddania, na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, do dyspozycji stoczni przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego części środków pieniężnych, stocznia traci prawo do żądania wypłaty części nieprzekazanej.

Art. 53. 1. Wszczęcie postępowania kompensacyjnego nie ma wpływu na umowy: rachunku bankowego i rachunku papierów wartościowych stoczni, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Od dnia ustanowienia zarządcy kompensacji dysponentem rachunków, o których mowa w ust. 1, jest wyłącznie zarządca kompensacji.

3. Zarządca kompensacji gromadzi kwoty uzyskane ze sprzedaży składników majątkowych stoczni oraz kwoty niezbędne do pokrycia kosztów i wydatków postępowania na wyodrębnionym w tym celu subkoncie rachunku bankowego stoczni, zwanym dalej „subkontem rachunku bankowego stoczni”.

Art. 54. 1. Z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego wygasają umowy o udostępnienie skrytek sejfowych oraz umowy przechowania zawarte przez stocznię z bankiem. Wydanie złożonych w skrytkach przedmiotów lub papierów wartościowych następuje w terminie uzgodnionym z zarządcą kompensacji, jednak nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

2. Za okres korzystania ze skrytek i innych form przechowania po wszczęciu postępowania kompensacyjnego bank pobiera opłaty według stawek obowiązujących strony w ostatnim miesiącu przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

3. Roszczenia banku, o których mowa w ust. 2, mogą być dochodzone według zasad określonych dla dochodzenia zwrotu kosztów postępowania.

Art. 55. 1. W razie wszczęcia postępowania kompensacyjnego wobec stoczni korzystającej z rzeczy na podstawie umowy leasingu, zarządca kompensacji może, w terminie dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym.

2. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego do stoczni jako podmiotu finansującego leasing przepisu art. 39 nie stosuje się.

Art. 56. 1. Wszczęcie postępowania kompensacyjnego nie ma wpływu na zawarte przez stocznnię umowy obowiązkowego ubezpieczenia majątkowego.

2. Do umów, o których mowa w ust. 1, zawartych przez stocznnię przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 39.

Art. 57. 1. Od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego:

- 1) nie mogą być wszczynane przeciwko stoczni postępowania zabezpieczające, a wszczęte podlegają z mocy prawa zawieszeniu;
- 2) zawiesza się spłatę zobowiązań stoczni powstałych przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego;
- 3) zawiesza się naliczanie i bieg odsetek należnych od stoczni;
- 4) prawa i obowiązki wynikające z udzielonych pożyczek, poręczeń lub gwarancji wykonania zobowiązań przez stocznnię wykonuje wyłącznie zarządca kompensacji;
- 5) nie mogą być zawierane umowy o budowę nowych statków.

2. Sumy uzyskane w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym i niewydane przelewa się na subkonto rachunku bankowego stoczni, a wierzyciele, którzy prowadzili egzekucję, będą zaspokojeni według przepisów niniejszej ustawy.

3. Zaspokojenie wierzycieli, których roszczenie zabezpieczono hipoteką przymusową, hipoteką morską, hipoteką, prawem zastawu skarbowego, zastawu rejestrowego oraz zastawu, następuje według przepisów ustawy.

4. W czasie postępowania kompensacyjnego niedopuszczalne jest wszczęcie postępowań egzekucyjnych z majątku stoczni przeciwko stoczni. Orzeczenie zasądające świadczenie od stoczni wydane po wszczęciu postępowania kompensacyjnego podlega wykonaniu według przepisów ustawy.

Art. 58. 1. Od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia jego zakończenia albo umorzenia postępowania kompensacyjnego nie może być ogłoszona upadłość stoczni, której dotyczy kompensacja.

2. Postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stoczni będące w toku, podlegają zawieszeniu z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia zakończenia albo umorzenia tego postępowania.

3. Od dnia złożenia wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego przez stocznnię do stoczni nie stosuje się przepisów o obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

4. Z dniem złożenia wniosku o wszczęcie postępowania kompensacyjnego członkowie organów stoczni są zwolnieni z wszelkiej odpowiedzialności określonej w odrębnych przepisach prawa, wynikającej z niewypełnienia obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W szczególności członkowie zarządu stoczni są zwolnieni z odpowiedzialności określonej w art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 i 1423) oraz z odpowiedzialności określonej w art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 59. Zarządca kompensacji może, po zasięgnięciu opinii rady wierzycieli, spełniać świadczenia wynikające z zobowiązań powstałych po dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego oraz z zobowiązań powstałych przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego, jeżeli jest to niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej, w celu ochrony wartości majątku stoczni podlegającego sprzedaży. Powyższe czynności nie mogą prowadzić do zawarcia umów o budowę nowych statków.

Art. 60. Zapis na sąd polubowny dokonany przez stocznnię traci moc z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego, a toczące się już postępowania ulegają umorzeniu.

Art. 61. 1. Postępowania sądowe i administracyjne dotyczące majątku stoczni mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez zarządcę kompensacji lub przeciwko niemu.

2. Postępowania, o których mowa w ust. 1, zarządca kompensacji prowadzi na rzecz stoczni, lecz w imieniu własnym.

Art. 62. Po obwieszczeniu postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, banki, w których stocznnia ma rachunki bankowe, sejfy lub skrytki, zobowiązane są zawiadomić o tym Prezesa Agencji.

Art. 63. Organy administracji publicznej obowiązane są udzielać pomocy Prezesowi Agencji w wykonywaniu jego czynności związanych z postępowaniem kompensacyjnym.

Rozdział 7

Niezależny zarządca kompensacji

Art. 64. 1. Zarządcą kompensacji może być osoba fizyczna posiadająca licencję syndyka lub osoby, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego lub osoba, która prowadziła likwidację.

2. Zarządcą kompensacji może być również spółka handlowa, która prowadziła likwidację lub, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo przynajmniej jeden z członków zarządu reprezentujący spółkę posiada uprawnienia, o których mowa w ust. 1.

Art. 65. 1. Czynności zarządcy kompensacji mogą wykonywać wyłącznie osoby, o których mowa w art. 64 ust. 1 lub osoby, które prowadziły likwidację.

2. Zarządcą kompensacji nie może być osoba, która:

- 1) jest wierzycielem lub dłużnikiem stoczni, małżonkiem, wstępnym, zstępnym, rodzeństwem, powinowatym członka organu stoczni lub wierzyciela stoczni w tej samej linii czy stopniu, osobą pozostającą z nim w stosunku przysposobienia lub małżonkiem tej osoby albo osobą pozostającą z członkiem zarządu stoczni w faktycznym związku, wspólnie z nim zamieszkującą i gospodarującą;
- 2) jest lub była zatrudniona przez stocznię na podstawie stosunku pracy albo innego stosunku prawnego albo też jest lub była członkiem organu, współnikiem lub akcjonariuszem stoczni.

3. Zarządca kompensacji oraz jego małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, osoba pozostająca z nim w stosunku przysposobienia lub małżonek takiej osoby, jak również osoba pozostająca z nim w faktycznym związku, wspólnie z nim zamieszkująca i gospodarująca, nie mogą nabyć rzeczy ani praw pochodzących ze sprzedaży dokonanej w postępowaniu kompensacyjnym, w którym sprawuje lub sprawowała tę funkcję.

4. Przeszkoda, o której mowa w ust. 2 pkt 1, trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

Art. 66. 1. W sprawach dotyczących ochrony majątku stoczni, sprzedaży składników majątkowych stoczni, spłaty wierzycieli oraz ochrony praw pracowników w postępowaniu kompensacyjnym, zarządca kompensacji dokonuje czynności na rachunek stoczni, lecz w imieniu własnym.

2. Zarządca kompensacji nie odpowiada za zobowiązania zaciągnięte w sprawach, o których mowa w ust. 1.

3. Zarządca kompensacji odpowiada za szkodę wyrządzoną na skutek nienależytego wykonywania swoich obowiązków.

4. Rada wierzycieli odwołuje zarządcę kompensacji, jeżeli oczywistym jest, że nie pełni należycie swoich obowiązków lub z powodu przeszkody nie może ich pełnić. Uchwała o odwołaniu zarządcy kompensacji z powodu nienależytego pełnienia obowiązków wymaga uzasadnienia.

5. W razie śmierci zarządcy kompensacji będącego osobą fizyczną albo w razie likwidacji lub upadłości zarządcy kompensacji będącego spółką handlową, rada wierzycieli wyznacza inną osobę na zarządcę kompensacji.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, lub gdy zarządca zrezygnuje z pełnienia funkcji, rada wierzycieli powołuje nowego zarządcę kompensacji.

Art. 67. 1. Zarządca kompensacji może udzielać pełnomocnictw do dokonywania czynności prawnych. Może też udzielać pełnomocnictw procesowych.

2. Za szkodę wyrządzoną przez pełnomocników zarządca kompensacji odpowiada jak za działanie własne.

Art. 68. 1. Zarządca kompensacji ma prawo do zryczałtowanego wynagrodzenia miesięcznego za swoje czynności w wysokości określonej w umowie zlecenia zawartej z Prezesem Agencji, nie wyższej jednakże niż określona w art. 8 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 10 ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 2. Wysokość wynagrodzenia jest jawna.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w wypadku określonym w art. 3 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 10 ust. 4.

3. Zarządcy kompensacji przysługuje prawo do zwrotu wydatków.

4. W razie śmierci zarządcy kompensacji będącego osobą fizyczną roszczenie o należne mu wynagrodzenie oraz o zwrot wydatków należy do spadku po nim.

5. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do następców prawnych zarządcy kompensacji będącego osobą prawną w wypadku jego likwidacji lub upadłości.

Art. 69. 1. Zarządca kompensacji składa radzie wierzycieli, obserwatorowi oraz *ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa*¹⁾, nie rzadziej niż raz na miesiąc, sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe z uzasadnieniem.

2. Po zakończeniu swojej działalności zarządca kompensacji składa podmiotom, o których mowa w ust. 1, sprawozdanie ostateczne obejmujące sprawozdanie ze swoich czynności oraz sprawozdanie rachunkowe.

3. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się przepisów o rachunkowości.

4. Zarządca kompensacji wykonuje obowiązki sprawozdawcze, jakie ciążyłyby na stoczni.

Art. 70. 1. Zarządca kompensacji prowadzi przedsiębiorstwo stoczni tylko w zakresie niezbędnym dla ochrony wartości składników majątkowych podlegających sprzedaży oraz ochrony interesów wierzycieli.

2. Zarządca kompensacji sporządza spis istotnych składników majątkowych stoczni i sprawozdanie finansowe na dzień poprzedzający wszczęcie postępowania kompensacyjnego, jeżeli dotychczas w toku postępowania nie zostały sporządzone.

3. Zarządca kompensacji niezwłocznie po wszczęciu postępowania kompensacyjnego przystępuje do sporządzenia planu sprzedaży składników majątkowych stoczni, o którym mowa w art. 76 ust. 1, z uwzględnieniem czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1.

Art. 71. Zarządca kompensacji podejmuje niezbędne czynności celem ujawnienia postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego w księdze wieczystej oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek stoczni.

Art. 72. 1. Zarządca kompensacji zawiadamia placówki pocztowe o wszczęciu postępowania kompensacyjnego. Placówki te doręczają zarządcy kompensacji adresowaną do stoczni korespondencję i wszelkie przesyłki. Zarządca kompensacji wydaje stoczni korespondencję i przesyłki, które nie dotyczą majątku stoczni lub których zatrzymanie nie jest potrzebne ze względu na zawarte w nich wiadomości.

2. Zarządca kompensacji wzywa przedsiębiorstwa przewozowe, przedsiębiorstwa spedycyjne i domy skladowe, w których znajdują się lub mogą znajdować się towary należące do stoczni lub przesyłki do niej adresowane, o przekazanie zarządcy kompensacji przesyłek lub towarów oraz aby nie wykonywały poleceń kierowanych do nich przez zarząd stoczni lub inne osoby uprawnione do reprezentacji stoczni.

Art. 73. 1. Zarządca kompensacji, a do czasu jego ustanowienia, zarząd stoczni, niezwłocznie wykonuje obowiązki przewidziane przepisami ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, w stosunku do roszczeń pracowniczych określonych w niniejszej ustawie.

2. Do roszczeń pracowniczych, zaspakajanych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w zakresie określonym w ustawie, nie stosuje się ograniczeń dotyczących katalogu świadczeń, ich wysokości oraz okresu zaspakajania, wynikających z przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1. Roszczenia, o których mowa w ust. 1, są zaspakajane na podstawie sporządzanej przez zarządcę kompensacji listy pracowników zawierającej wyliczoną kwotę należnych wynagrodzeń za dany miesiąc wraz z należnymi składkami na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez pracodawcę na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych oraz listy pracowników z wyliczoną kwotą odszkodowania, o którym mowa w art. 118 ust. 2, art. 120 ust. 2 i art. 121 ust. 1.

3. Przekazane z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych środki nie wchodzą do majątku stoczni i nie mogą służyć zaspokojeniu innych niż uprawnieni do ich odbioru wierzycieli.

4. Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie przysługuje roszczenie o zwrot, z kwot uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni w postępowaniu kompensacyjnym, świadczeń Funduszu wypłaconych pracownikom stoczni zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

5. W zakresie określonym w ust. 1–3 oraz rozliczania środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazanych na zaspokojenie roszczeń pracowniczych, odpowiednio umocowani przez ministra właściwego do spraw pracy przedstawiciele Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych mają prawo żądania informacji, odpisów i kserokopii dokumentów poświadczonych za zgodność z oryginałem oraz prawo wglądu do dokumentów będących w dyspozycji stoczni, zarządu, tymczasowego nadzorcy i zarządcy kompensacji, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych.

Art. 74. Organy administracji publicznej obowiązane są udzielać zarządcy kompensacji pomocy w wykonywaniu jego czynności związanych z postępowaniem kompensacyjnym.

Art. 75. Zarządca kompensacji pełni swoje obowiązki do czasu zakończenia albo umorzenia postępowania kompensacyjnego.

Rozdział 8

Plan sprzedaży składników majątkowych stoczni

Art. 76. 1. Zarządca kompensacji, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, przystępuje do wyceny wartości składników majątkowych stoczni oraz sporządzenia planu sprzedaży składników majątkowych stoczni (plan sprzedaży). W tym celu zarządca kompensacji może zlecić:

- 1) przeprowadzenie badania sprawozdania finansowego – powołanemu w tym celu biegłemu rewidentowi lub podmiotowi zatrudniającemu biegłych rewidentów, lub podmiotowi, na rzecz którego biegli rewidenci świadczą swoje usługi na podstawie innego stosunku prawnego niż umowa o pracę;
- 2) wykonanie szczegółowego projektu podziału majątku stoczni na zespoły składników nadających się do gospodarczego wykorzystania pod względem technicznym i technologicznym celem przygotowania ich do sprzedaży – powołanym w tym celu biegłym wpisanym na listę biegłych sądowych z zakresu wyceny, organizacji i zarządzania lub podmiotowi zatrudniającemu biegłych, lub podmiotowi, na rzecz którego biegli świadczą swoje usługi na podstawie innego stosunku prawnego niż umowa o pracę;
- 3) dokonanie wyceny wartości rynkowej majątku stoczni w warunkach wymuszonej sprzedaży, w całości oraz z uwzględnieniem podziału, o którym mowa w pkt 2 – powołanym w tym celu biegłym wpisanym na listę biegłych sądowych z zakresu wyceny, organizacji i zarządzania lub podmiotowi zatrudniającemu biegłych, lub podmiotowi, na rzecz którego biegli świadczą swoje usługi na podstawie innego stosunku prawnego niż umowa o pracę.

2. Wycena, o której mowa w ust. 1 pkt 3, powinna dla każdego wydzielonego zespołu składników majątku stoczni wskazywać: nieruchomości wchodzące w jego skład, ich obszar oraz oznaczenie księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, inne środki trwałe, stwierdzone prawa, a także obciążenia.

3. W wycenie, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy odrębnie podać wartość majątku stoczni w całości oraz wartość wydzielonych zespołów składników majątku stoczni, przeznaczonych do sprzedaży bez uwzględnienia wpływu na te wartości obciążeń zabezpieczających wierzytelności osób trzecich oraz praw i roszczeń, o których mowa w ust. 4.

4. Jeżeli składniki majątku stoczni obciążone są hipoteką przymusową, hipoteką morską, hipoteką, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym, zastawem, a także prawami i roszczeniami osobistymi, w wycenie, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należy oddzielnie podać ich wartość oraz wartości składników majątku obciążonych, a także stosunek wartości tych praw do wartości zespołu składników.

5. Podziału majątku stoczni dokonuje się na zespoły składników tak, aby były one atrakcyjne dla kupujących – w celu osiągnięcia maksymalizacji wpływów z ich sprzedaży.

6.³⁾ Do zleceń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych oraz o komercjalizacji i prywatyzacji. Wybór biegłych odbywa się w drodze przetargu.

6.⁴⁾ Do zleceń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji. Wybór biegłych odbywa się w drodze przetargu.

Art. 77. Po zakończeniu badania sprawozdania finansowego, sporządzeniu projektu podziału majątku stoczni na zespoły składników oraz dokonaniu wyceny wartości rynkowej majątku stoczni, o których mowa w art. 76 ust. 1, jednak nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, zarządca kompensacji sporządza:

- 1) plan sprzedaży;
- 2) spis znanych na dzień sporządzenia planu sprzedaży zobowiązań publicznoprawnych, z podziałem na poszczególne tytuły i lata oraz ze wskazaniem kwot zaległości, odsetek za zwłokę i opłat prolongacyjnych, a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności;
- 3) spis znanych na dzień sporządzenia planu sprzedaży zobowiązań cywilnoprawnych, z podziałem na wierzycieli, tytuły, lata, oraz ze wskazaniem kwot zaległości, odsetek za zwłokę, a także listę zabezpieczeń tych wierzytelności.

Art. 78. Plan sprzedaży zawiera:

- 1) określenie zespołów składników majątkowych stoczni podlegających sprzedaży;
- 2) określenie szczegółowego trybu i oznaczenie terminów sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni;
- 3) preliminarz kosztów i wydatków związanych z realizacją planu sprzedaży.

³⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 47 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Art. 79. 1. Po przekazaniu przez zarządcę kompensacji planu sprzedaży, Prezes Agencji wydaje postanowienie o jego zatwierdzeniu po uzyskaniu opinii rady wierzycieli i opinii przedstawicieli pracowników. Postanowienie o zatwierdzeniu planu sprzedaży, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie firmy i siedziby stoczni;
- 2) określenie trybu i oznaczenie terminów sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni.

2. Prezes Agencji wydaje postanowienie w sprawie zatwierdzenia planu sprzedaży, w terminie 7 dni od dnia otrzymania planu sprzedaży. Nieprzedłożenie opinii lub wydanie opinii negatywnej przez podmioty, o których mowa w ust. 1, nie stanowi przeszkody do wydania postanowienia.

3. Z dniem wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, projekt planu sprzedaży staje się planem sprzedaży. Plan sprzedaży stanowi załącznik do postanowienia, o którym mowa w ust. 1.

4. Sprzedaż poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni powinna nastąpić w terminie wskazanym w postanowieniu o zatwierdzeniu planu sprzedaży.

5. Na wniosek zarządcy kompensacji, w przypadku, w którym jest to uzasadnione ochroną wartości składników majątkowych podlegających sprzedaży i ochroną interesów wierzycieli stoczni, termin, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony, jednak nie dłużej niż na okres kolejnych 3 miesięcy.

Art. 80. W wypadku, w którym jest to uzasadnione ochroną wartości składników majątkowych podlegających sprzedaży i ochroną interesów wierzycieli stoczni, zarządca kompensacji może przeprowadzić lub zlecić ponowną analizę sposobu podziału majątku stoczni, jeżeli może to przyczynić się do efektywnej realizacji planu sprzedaży. Zmieniony na tej podstawie plan sprzedaży podlega zatwierdzeniu na zasadach określonych w art. 79.

Rozdział 9

Sprzedaż składników majątku stoczni

Art. 81. Sprzedaż składników majątkowych stoczni może być poprzedzona umową dzierżawy, zawartą przez zarządcę kompensacji, jeżeli przemawiają za tym względy ekonomiczne. Przedmiotem dzierżawy nie może być jednakże całe przedsiębiorstwo stoczni.

Art. 82. 1. Zarządca kompensacji dokonuje sprzedaży składników majątku stoczni wyodrębnionych w planie sprzedaży, na rzecz kupującego wyłonionego w otwartym, przejrzystym, bezwarunkowym, niedyskryminacyjnym, przeprowadzonym z zachowaniem warunków uczciwej konkurencji, przetargu nieograniczonym. Do przetargu stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z tym że:

- 1) szczegółową procedurę przetargu oraz wysokość wadium określa Prezes Agencji w postanowieniu, o którym mowa w art. 79;
- 2) o przetargu należy zawiadomić przez ogłoszenie w prasie o zasięgu ogólnokrajowym i w prasie o zasięgu lokalnym, co najmniej na dwa tygodnie, a jeżeli przetarg dotyczy składników majątkowych stanowiących nieruchomości – co najmniej na osiem tygodni przed jego terminem;
- 3) przetarg prowadzi zarządca kompensacji;
- 4) otwarcia ofert dokonuje zarządca kompensacji;
- 5) wyboru oferty dokonuje zarządca kompensacji;
- 6) postanowienie o zakończeniu procedury przetargowej wydaje Prezes Agencji, w terminie nie dłuższym niż tydzień od dnia wyboru oferty.

2. W przypadku braku ważnych ofert w pierwszym przetargu lub w przypadku niewyłonienia kupującego w pierwszym przetargu z innych przyczyn, zarządca kompensacji sprzedaje składniki majątku stoczni w drodze aukcji z ceną wywoławczą nie niższą od:

- 1) najwyższej ceny zaoferowanej w przetargu, który nie doszedł do skutku;
- 2) ceny oszacowania w przypadku, w którym przetarg nie doszedł do skutku z powodu nie złożenia w przetargu żadnej oferty nabycia składników majątkowych stoczni.

3. Do aukcji stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1.

4.⁵⁾ Do wydzierżawienia składników majątkowych stoczni na podstawie art. 81, oraz do sprzedaży składników majątkowych stoczni w trybie, o którym mowa w ust. 1–3, nie stosuje się przepisów: ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 1086), art. 1 ust. 2 pkt 2, art. 18 ust. 2 pkt 3, art. 19 i art. 19b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji⁶⁾ (Dz. U. z 2019 r. poz. 2181 oraz z 2020 r. poz. 284 i 875), art. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 998 i 1086) oraz art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154, 888, 1933 i 1954)⁷⁾.

4.⁸⁾ Do wydzierżawienia składników majątkowych stoczni na podstawie art. 81, oraz do sprzedaży składników majątkowych stoczni w trybie, o którym mowa w ust. 1–3, nie stosuje się przepisów: art. 1 ust. 2 pkt 2, art. 18 ust. 2 pkt 3, art. 19 i art. 19b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji⁶⁾ (Dz. U. z 2019 r. poz. 2181 oraz z 2020 r. poz. 284 i 875), art. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 998 i 1086) oraz art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154, 888, 1933 i 1954)⁷⁾.

5. Procedura sprzedaży przewidziana ustawą powinna być zakończona do dnia 31 maja 2009 r., chyba że Komisja Europejska wyrazi zgodę na przedłużenie tego terminu w przypadku, gdy okaże się to niezbędne do osiągnięcia celów postępowania kompensacyjnego.

Art. 83. 1. Sprzedaż składników majątku stoczni następuje w drodze umowy sprzedaży zawartej między stoczną a kupującym lub kupującymi.

2. Umowę lub umowy sprzedaży zawiera w imieniu własnym, lecz na rachunek stoczni, zarządca kompensacji.

3. Zapłata następuje w drodze przelewu całej ceny nabycia na subkonto rachunku bankowego stoczni.

Art. 84. 1. Sprzedaż składników majątkowych stoczni dokonana w postępowaniu kompensacyjnym ma skutki sprzedaży egzekucyjnej. Kupujący składniki majątku stoczni kupuje je w stanie wolnym od obciążeń i nie odpowiada za zobowiązania stoczni.

2. Z chwilą przejścia własności na kupującego wygasają hipoteki, hipoteki przymusowe, hipoteki morskie, zastawy skarbowe, zastawy rejestrowe, zastawy (prawa rzeczowe), oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na ruchomych i nieruchomościach składnikach majątku. W miejsce tych praw powstaje prawo do zaspokojenia z kwoty uzyskanej ze sprzedaży majątku.

3. Pozostają w mocy ciężące na nieruchomości lub ciężące na użytkowaniu wieczystym gruntu, sprzedanych zgodnie z art. 82 i 83:

- 1) służebności gruntowe;
- 2) służebności osobiste;
- 3) służebności przesyłu.

4. Odpis umowy przenoszącej własność na kupującego wraz z pisemnym potwierdzeniem zapłacenia przez nabywcę całej ceny nabycia, jest tytułem do wykreślenia w księdze wieczystej, rejestrze zastawów, zbiorze dokumentów lub innych rejestrach publicznych wszelkich praw, które wygasły, zgodnie z ust. 2.

5. Jeżeli z działalnością prowadzoną na nabywanych składnikach majątku stoczni związane są koncesje, zezwolenia i licencje, które zostały udzielone stoczni, przechodzą one na kupującego, chyba że ustawa lub decyzja o ich udzieleniu stanowi inaczej.

6. Koszty nabycia składników majątkowych stoczni sprzedanych zgodnie z art. 82 i 83 ponoszą kupujący.

7. Do sprzedaży zespołów składników majątkowych stoczni dokonanej w postępowaniu kompensacyjnym nie stosuje się przepisów art. 55⁴⁾, art. 59 i art. 527 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny oraz art. 112, art. 114 i art. 114a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

⁵⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 8.

⁶⁾ Obecnie w tytule ustawy ogólne określenie przedmiotu ustawy – o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

⁷⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 1 stycznia 2017 r. na podstawie art. 133 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 47 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 10

Zgłoszenie wierzytelności

Art. 85. 1. Wierzyciel stoczni, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien, w terminie oznaczonym w postanowieniu o wszczęciu postępowania kompensacyjnego, zgłosić Prezesowi Agencji swoją wierzytelność.

2. Z urzędu zamieszcza się na liście wierzytelności publicznoprawne oraz wierzytelności zabezpieczone hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym, zastawem lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym jeżeli wierzyciel, któremu przysługują te wierzytelności, ich nie zgłosi.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych przed sprzedażą składników majątkowych stoczni hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub zastawem na rzeczach wchodzących w skład majątku stoczni, jeżeli stocznia nie jest dłużnikiem osobistym.

Art. 86. Przepis art. 85 dotyczący wierzytelności stosuje się do innych należności podlegających zaspokojeniu ze środków uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni.

Art. 87. Przepisu art. 85 ust. 1 nie stosuje się do pracowników stoczni oraz tych wierzycieli, którym przysługuje należność z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci. Wierzytelności te są umieszczane na liście z urzędu.

Art. 88. Przepisu art. 85 ust. 1 nie stosuje się do tych wierzycieli, których wierzytelność została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądowym lub ostateczną decyzją administracyjną, wydanymi po wszczęciu postępowania kompensacyjnego. Dotyczy to również wierzytelności wynikających z obowiązku zwrotu udzielonej stoczni pomocy publicznej. Wierzytelności te są umieszczane na liście z urzędu.

Art. 89. Zgłoszenia wierzytelności dokonuje się na piśmie, w jednym egzemplarzu.⁹⁾ Do pisma zgłaszający wierzytelność dołącza oryginał lub notarialnie poświadczony odpis dokumentu uzasadniającego zgłoszenie. Poświadczenia odpisów może dokonać także radca prawny lub adwokat, będący pełnomocnikiem wierzyciela, który zgłasza wierzytelność.

Art. 90. W zgłoszeniu wierzytelności należy podać:

- 1) imię i nazwisko bądź nazwę albo firmę wierzyciela i odpowiednio jego miejsce zamieszkania albo siedzibę;
- 2) określenie wierzytelności wraz z należnościami ubocznymi oraz wartość wierzytelności niepieniężnej;
- 3) dowody stwierdzające istnienie wierzytelności;
- 4) kategorię, do której wierzytelność ma być zaliczona;
- 5) zabezpieczenie związane z wierzytelnością oraz sumę zabezpieczenia;
- 6) przedmiot zabezpieczenia wierzytelności, w stosunku do której stocznia nie jest dłużnikiem osobistym;
- 7) stan sprawy, jeżeli co do wierzytelności toczy się postępowanie sądowe lub administracyjne.

Rozdział 11

Sprawdzanie zgłoszonych wierzytelności

Art. 91. Jeżeli zgłoszenie wierzytelności odpowiada wymaganiom określonym w art. 89 i 90, Prezes Agencji przekazuje odpis zgłoszenia zarządcy kompensacji.

Art. 92. Jeżeli zgłoszenia wierzytelności dokonuje przedsiębiorca lub wierzyciel reprezentowany przez pełnomocnika procesowego, którym jest adwokat lub radca prawny, zgłoszenie wierzytelności nieodpowiadające wymaganiom określonym w art. 89 i 90 lub zawierające inne braki uniemożliwiające nadanie zgłoszeniu biegu, podlega zwrotowi bez wzywania do jego uzupełnienia.

Art. 93. Zarządca kompensacji sprawdza, czy zgłoszona wierzytelność znajduje potwierdzenie w księgach rachunkowych lub w innych dokumentach stoczni albo we wpisach w księdze wieczystej lub rejestrach. W razie braku takiego potwierdzenia zwraca stocznię do złożenia stosownych wyjaśnień oraz do złożenia oświadczenia, czy uznaje zgłoszoną wierzytelność.

⁹⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 45 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 568 i 875), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Rozdział 12

Ustalenie listy wierzytelności

Art. 94. Zarządca kompensacji sprawdza zgłoszone wierzytelności i sporządza listę wierzytelności w terminie 14 dni od dnia przekazania mu przez Prezesa Agencji zgłoszonych wierzytelności oraz niezwłocznie przekazuje sporządzoną listę wierzytelności do sądu wraz z wnioskiem o jej zatwierdzenie.

Art. 95. 1. Na liście wierzytelności umieszcza się w osobnych rubrykach następujące dane:

- 1) kwotę, w jakiej wierzytelność podlega uznaniu;
- 2) kategorię, w jakiej wierzytelność podlega zaspokojeniu;
- 3) istnienie i rodzaj zabezpieczenia wierzytelności;
- 4) informację czy wierzytelność jest uzależniona od warunku;
- 5) informację czy wierzycielowi przysługuje prawo potrącenia;
- 6) stan postępowania sądowego lub administracyjnego w sprawie zgłoszonej wierzytelności, jej zabezpieczenia lub prawa potrącenia.

2. Jeżeli zarządca kompensacji zaprzecza w całości lub w części oświadczeniom wierzyciela, uzasadnia to w osobnej rubryce.

3. Zarządca kompensacji umieszcza na liście wierzytelności także oświadczenie stoczni o zaprzeczeniu istnienia wierzytelności i podane przez stocznię uzasadnienie, jeżeli stocznia złożyła takie oświadczenie, albo wzmiankę, że stocznia oświadczenia takiego nie złożyła i z jakiej przyczyny.

Art. 96. Wierzytelność niepieniężną, zamienioną zgodnie z art. 34 ust. 2, umieszcza się na liście wierzytelności w postaci kwoty pieniężnej według jej wartości z dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

Art. 97. 1. Jeżeli w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego wierzytelność bez zastrzeżenia odsetek nie była jeszcze wymagalna, na liście wierzytelności umieszcza się sumę pieniężną wierzytelności pomniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż 6% i za czas od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia wymagalności, najwyżej jednak za dwa lata.

2. Odsetki od wierzytelności pieniężnej umieszcza się na liście wierzytelności w kwocie naliczonej do dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego.

Art. 98. Wierzytelność, której stocznia jest współdłużnikiem oraz wierzytelność poręczyciela stoczni z tytułu zwrotnego roszczenia umieszcza się na liście wierzytelności w takiej wysokości, w jakiej współdłużnik lub poręczyciel zaspokoił wierzyciela.

Art. 99. 1. Wierzytelności z tytułu powtarzających się świadczeń, których czas trwania jest oznaczony, umieszcza się na liście jako sumę świadczeń za cały czas ich trwania, pomniejszoną o odsetki ustawowe, nie wyższe jednak niż 6% i za czas od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia wymagalności każdego przyszłego świadczenia.

2. Wierzytelności z tytułu świadczeń powtarzających się, których czas trwania oznaczono na czas życia uprawnionego lub innej osoby, albo nieoznaczonych co do czasu trwania umieszcza się na liście wierzytelności jako sumę stanowiącą wartość prawa.

3. Jeżeli w umowie o prawo do świadczeń powtarzających się ustalona jest suma wykupu, sumę tę umieszcza się na liście wierzytelności jako wartość prawa.

Art. 100. Wierzytelność zabezpieczona hipoteką lub wpisem w rejestrze na majątku stoczni położonym za granicą umieszcza się na liście, jeżeli złożony zostanie dowód wykreślenia wpisu o zabezpieczeniu.

Art. 101. Wierzytelność w walucie obcej bez względu na termin jej wymagalności umieszcza się na liście wierzytelności po przeliczeniu na pieniądze polskie według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wszczęcia postępowania kompensacyjnego, a gdy takiego kursu nie było – według średniej ceny rynkowej z tej daty.

Rozdział 13

Zaskarżenie, zatwierdzenie, prostowanie i uzupełnienie listy wierzytelności

Art. 102. Zaskarżenie, zatwierdzenie, prostowanie i uzupełnienie listy wierzytelności oraz prostowanie i uzupełnienie spisu istotnych składników majątkowych stoczni następuje w postępowaniu sądowym.

Art. 103. W sprawach, o których mowa w art. 102, właściwy jest sąd rejonowy – sąd gospodarczy właściwy dla zakładu głównego przedsiębiorstwa stoczni.

Art. 104. Sąd rozpoznaje sprawy, o których mowa w art. 102, w składzie jednego sędziego zawodowego.

Art. 105. 1. Do spraw, o których mowa w art. 102, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, art. 70–74, art. 255–264 oraz art. 266 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228), zwanej dalej „Prawem upadłościowym”.

2. Ilekroć w przepisach, o których mowa w ust. 1, wymienia się sędziego-komisarza, syndyka oraz upadłego, należy przez to rozumieć odpowiednio: sąd, zarządcę kompensacji oraz stocznię.

Rozdział 14

Podział kwot uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni

Art. 106. Na spłatę wierzycieli na zasadach określonych w ustawie przeznacza się kwoty uzyskane ze sprzedaży składników majątkowych stoczni oraz dochód uzyskany z prowadzenia lub wydzierżawienia przedsiębiorstwa stoczni, a także odsetki od tych kwot zdeponowanych na subkoncie rachunku bankowego stoczni, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 107. 1. Kwoty uzyskane ze zbycia rzeczy i praw obciążonych hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym i zastawem, przeznacza się na zaspokojenie wierzycieli, których wierzytelności były zabezpieczone na zbytych rzeczach lub prawach. Kwoty pozostałe po zaspokojeniu tych wierzytelności wchodzi do kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1.

2. Podziału kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1, dokonuje się jednorazowo albo kilkukrotnie, w miarę uzyskiwanych wpływów ze sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni, po zatwierdzeniu listy wierzytelności.

3. W razie kilkukrotnego podziału kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1, dokonuje się podziału ostatecznego po zakończeniu sprzedaży wszystkich zespołów składników majątkowych stoczni, o których mowa w art. 78 pkt 1.

4. Ostatecznego podziału kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1, dokonuje się po podziale kwoty uzyskanej ze zbycia przedmiotu obciążonego wygasającymi w dniu sprzedaży: hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym i zastawem.

5. Wierzytelności osobiste zabezpieczone hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym i zastawem umieszcza się w planie podziału kwot przeznaczonych na spłatę wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1, jedynie w takiej kwocie, w jakiej nie zostały zaspokojone z kwoty uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu zabezpieczenia.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do wierzytelności, które zostały zaspokojone przez zakład ubezpieczeń w wykonaniu umowy ubezpieczenia zawartej przez stocznię.

7. Wierzytelności zabezpieczone hipoteką przymusową, hipoteką, hipoteką morską, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym i zastawem, wynikające z obowiązku zwrotu pomocy publicznej udzielonej stoczni, podlegają zaspokojeniu na zasadach określonych w art. 112.

8. Wierzytelności niezabezpieczone, wynikające z obowiązku zwrotu pomocy publicznej udzielonej stoczni, podlegają zaspokojeniu na zasadach i według właściwej kategorii, określonych w art. 110.

Art. 108. Po dokonaniu sprzedaży składników majątku stoczni i zatwierdzeniu listy wierzycieli przez sąd zarządcą kompensacji sporządza plan podziału kwot, o których mowa w art. 106, zwany dalej „planem podziału”. W planie podziału zarządcą kompensacji:

- 1) określa kwotę podlegającą podziałowi;
- 2) wymienia wierzytelności i prawa osób uczestniczących w podziale;

- 3) określa kwotę, jaka każdemu z uczestników przypada z podziału;
- 4) wskazuje, które kwoty mają być wypłacone, a które i z jakich przyczyn mają być pozostawione w depozycie na subkoncie rachunku bankowego stoczni lub w depozycie sądowym;
- 5) określa, czy plan podziału jest częściowy czy ostateczny.

Art. 109. 1. Plan podziału podlega zatwierdzeniu przez sąd, o którym mowa w art. 103.

2. Do zatwierdzenia planu podziału stosuje się odpowiednio art. 348–351 Prawa upadłościowego.

3. Ilekroć w przepisach, o których mowa w ust. 2 oraz w art. 113 ust. 2, wymienia się sędziego-komisarza, syndyka oraz upadłego, należy przez to rozumieć odpowiednio: sąd, zarządcę kompensacji oraz stocznę.

Art. 110. 1. Wierzytelności i należności niezabezpieczone wygasającymi w dniu sprzedaży składników majątkowych stoczni: hipoteką przymusową, hipoteką morską, hipoteką, zastawem skarbowym, zastawem rejestrowym, zastawem, podlegające zaspokojeniu z kwot, o których mowa w art. 106, dzieli się na następujące kategorie:

- 1) kategoria pierwsza – wierzytelności z tytułu poniesionych ze środków publicznych wydatków na pokrycie kosztów postępowania kompensacyjnego, z wyłączeniem wydatków poniesionych z tych środków na realizację ochrony praw pracowników na zasadach określonych w ustawie, zaległe należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego i składek na ubezpieczenie zdrowotne, wraz z należnymi od nich odsetkami za ostatni rok przed datą wszczęcia postępowania kompensacyjnego i kosztami egzekucji, renty należne za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, należności powstałe wskutek czynności zarządcy kompensacji, należności z zawartych przez stocznę przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego umów wzajemnych, których wykonania żądał zarządca kompensacji, należności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia stoczni;
- 2) kategoria druga – podatki, inne daniny publiczne, a także istniejące na dzień wszczęcia postępowania kompensacyjnego oraz niepodlegające zaspokojeniu w kategorii pierwszej zaległe należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne należne za ostatni rok przed datą wszczęcia postępowania kompensacyjnego wraz z należnymi od nich odsetkami i kosztami egzekucji;
- 3) kategoria trzecia – wierzytelności, które nie należą do wyższych kategorii, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w kategorii czwartej, wraz z odsetkami za ostatni rok przed datą wszczęcia postępowania kompensacyjnego, z odszkodowaniem umownym, kosztami procesu i egzekucji;
- 4) kategoria czwarta – odsetki, które nie należą do wyższych kategorii w kolejności, w jakiej podlega zaspokojeniu kapitał, a także sądowe i administracyjne kary grzywny oraz należności z tytułu darowizn i zapisów.

2. Wierzytelność nabyta w drodze przelewu lub indosu po wszczęciu postępowania kompensacyjnego, podlega zaspokojeniu w kategorii trzeciej, jeżeli nie podlega zaspokojeniu w kategorii czwartej. Nie dotyczy to wierzytelności powstałej wskutek czynności zarządcy kompensacji.

3. Zarządca kompensacji zaspokaja należności pierwszej kategorii za zgodą Prezesa Agencji w miarę wpływu na subkonto rachunku bankowego stoczni stosownych kwot; jeżeli należności te w ten sposób nie będą zaspokojone, zostaną zaspokojone w drodze podziału kwot przeznaczonych na zaspokojenie wierzytelności i należności, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli jest to uzasadnione wielkością kwot uzyskanych ze sprzedaży składników majątku stoczni, zarządca kompensacji może zdecydować o sukcesywnym podziale tych środków.

5. Jeżeli kwota przeznaczona do podziału nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności, należności dalszej kategorii zaspokaja się dopiero po zaspokojeniu w całości należności poprzedzającej kategorii, a gdy kwota przeznaczona na zaspokojenie wierzytelności i należności, o których mowa w ust. 1, nie wystarcza na zaspokojenie w całości wszystkich należności tej samej kategorii, należności te zaspokaja się stosunkowo do wysokości każdej z nich.

6. Do wierzytelności zasądzonych orzeczeniem sądu albo objętych ostateczną decyzją administracyjną, które zostały wydane przeciwko stoczni po wszczęciu postępowania kompensacyjnego, jeżeli należności te podlegają zaspokojeniu z kwot, o których mowa w art. 106, stosuje się odpowiednio przepis ust. 3.

Art. 111. Jeżeli w wyniku podziału kwoty przeznaczonej na zaspokojenie wierzytelności i należności, o których mowa w art. 110 ust. 1, nie zapewniono spłaty zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne w kwocie umożliwiającej dokonanie w pełnej wysokości wpłat do otwartych funduszy emerytalnych, brakujące środki uzupełnia się ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie należności głównej, nie większej jednak niż 7,3% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne powiększonej o odsetki za zwłokę, naliczone do dnia zapłaty.

Art. 112. 1. Wierzytelności zabezpieczone hipoteką przymusową, hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską, a także wygasające według przepisów ustawy prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciążące na nieruchomości, podlegają zaspokojeniu z sumy uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu obciążonego, obliczonej zgodnie z procentowym udziałem wartości przedmiotu zabezpieczenia w wartości sprzedawanego majątku, określonym w wycenie, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3.

2. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1, są zaspokajane z kwoty, o której mowa w ust. 1, w kolejności przysługującego im pierwszeństwa wraz z odsetkami objętymi zabezpieczeniami, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli stocznia jest dłużnikiem osobistym wierzyciela, wierzytelność zabezpieczona w sposób, o którym mowa w ust. 1, w części kwoty głównej niezaspokojonej z sum uzyskanych ze sprzedaży przedmiotu zabezpieczenia, podlegają zaspokojeniu na równi z niezabezpieczonymi wierzytelnościami odpowiedniej kategorii.

Art. 113. 1. Podziału środków na spłatę wierzytelności dokonuje się niezwłocznie po zatwierdzeniu planu podziału przez sąd.

2. Do wykonania planu podziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 352 ust. 2–art. 358 Prawa upadłościowego.

3. Kwoty uzyskane ze sprzedaży składników majątkowych, na których ustanowiono zabezpieczenie wierzytelności przyszłych, składa się do depozytu sądowego.

Rozdział 15

Ochrona praw pracowników

Art. 114. 1. Z dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego prawa pracowników zatrudnionych w stoczni podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie.

2. Ochroną praw pracowników stoczni na zasadach szczególnych, określonych w przepisach niniejszego rozdziału, są objęci, z zastrzeżeniem ust. 3, wszyscy pracownicy zatrudnieni w stoczni nie później niż do dnia 31 października 2008 r., na podstawie umowy o pracę, którzy na dzień wszczęcia postępowania kompensacyjnego:

- 1) nie są zatrudnieni na stanowiskach prezesa i członków zarządu stoczni;
- 2) nie są zatrudnieni na okres próbny;
- 3) nie są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego;
- 4)¹⁰⁾ nie posiadają prawomocnych orzeczeń stwierdzających nabycie uprawnień do emerytury lub uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy, chyba że posiadają takie prawomocne orzeczenia lub posiadają uprawnienia do renty, a odpowiednio: nie osiągnęli wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat dla mężczyzn i 60 lat dla kobiet lub nie są całkowicie niezdolni do pracy w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 5) nie przebywają na urlopie bezpłatnym udzielonym na podstawie art. 174 lub art. 174¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), chyba że zgłoszą powrót z tego urlopu w terminie uzgodnionym ze stoczną w ciągu 7 dni od otrzymania od stoczni pouczenia o takiej możliwości.

3. Ochroną praw pracowników, o której mowa w ust. 2, jest objęty także każdy pracownik stoczni zatrudniony w stoczni na podstawie umowy o pracę po dniu 31 października 2008 r., a przed dniem wszczęcia postępowania kompensacyjnego, jeżeli:

- 1) bezpośrednio przed dniem nawiązania stosunku pracy ze stoczną był pracownikiem spółki, w której do stoczni należy ponad 50% akcji lub udziałów i której podstawowym, realizowanym przedmiotem działalności jest świadczenie usług na rzecz stoczni;
- 2) pracownik został zatrudniony w stoczni na takich samych warunkach, na jakich był zatrudniony w spółce, o której mowa w pkt 1, w dniu 31 października 2008 r.;
- 3) pracownik nie był i nie jest prezesem albo członkiem zarządu spółki, o której mowa w pkt 1;
- 4) w czasie trwania stosunku pracy pracownika ze spółką, o której mowa w pkt 1, oraz w dniu rozwiązania tego stosunku pracy, w dniu nawiązania stosunku pracy ze stoczną oraz w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, nie były spełnione w stosunku do pracownika przesłanki określone w ust. 2 pkt 2–5.

¹⁰⁾ Uznany za niezgodny z Konstytucją z dniem 13 lipca 2011 r., w zakresie, w jakim wyłącza objęcie ochroną na zasadach szczególnych pracowników stoczni posiadających prawomocne orzeczenie stwierdzające nabycie uprawnień do emerytury, którzy ukończyli 65 rok życia w stosunku do mężczyzn i 60 rok życia w stosunku do kobiet, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 lipca 2011 r. sygn. akt P 14/10 (Dz. U. poz. 866).

4. Nie później niż w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, stocznia ma obowiązek zatrudnić osoby, o których mowa w ust. 3, na ich wniosek.

5. W przypadku wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub jej rozwiązania z pracownikiem stoczni, o którym mowa w ust. 2 lub 3, w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego, z inicjatywy pracodawcy, z wyjątkiem rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, pracownik ten nabywa prawo do odszkodowania na zasadach określonych w art. 118, a pozostałe przepisy rozdziału 15 stosuje się odpowiednio.

6. Osoby, o których mowa w ust. 3, przebywające na zasiłku chorobowym albo świadczeniu rehabilitacyjnym przysługującym zgodnie z ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870), w chwili zatrudnienia przez stocznnię, zgodnie z ust. 4, nie tracą prawa do zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego.

Art. 115. W wypadku nabycia przez kupującego składników majątkowych stoczni, które stanowią przedsiębiorstwo w rozumieniu przepisów art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, kupujący staje się z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy – zgodnie z przepisami art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 116. 1. Pracownik stoczni zatrudniony w przedsiębiorstwie stoczni po dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, na podstawie umowy o pracę zawartej przed dniem 1 listopada 2008 r., oraz pracownik stoczni, o którym mowa w art. 114 ust. 3, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia określonego w umowie o pracę.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane pracownikowi za cały okres zatrudnienia w stoczni od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, nie dłuższy jednakże niż od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 31 maja 2009 r. W tym okresie niedopuszczalna jest zmiana warunków pracy i płacy określonych w umowie o pracę.

Art. 117. 1. Pracownicy stoczni, o których mowa w art. 114 ust. 2 i 3, objęci są programem dobrowolnych odejść.

2. Program dobrowolnych odejść polega na złożeniu przez pracownika oferty rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron – na wezwanie zarządu stoczni albo zarządcy kompensacji, w zamian za wypłatę jednorazowego odszkodowania pieniężnego.

Art. 118. 1. Po wszczęciu postępowania kompensacyjnego zarząd stoczni albo zarządca kompensacji, jeżeli jest już ustanowiony, w sposób zwyczajowo przyjęty w stoczni wzywa pracowników stoczni objętych programem dobrowolnych odejść do złożenia, w terminie do dnia 26 stycznia 2009 r., oferty rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron w dniu wybranym przez zarząd stoczni albo zarządcę kompensacji wraz z oświadczeniem o związaniu oferenta ofertą do dnia 31 maja 2009 r.

2. Pracownikom stoczni, o których mowa w ust. 1, którzy złożyli w terminie ofertę, o której mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie pieniężne w kwocie:

- 1) 20 000 złotych – należnej pracownikom, których ogólny okres zatrudnienia w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej nie przekracza 5 lat;
- 2) 30 000 złotych – należnej pracownikom, których ogólny okres zatrudnienia w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej wynosi więcej niż 5 lat, lecz mniej niż 10 lat;
- 3) 45 000 złotych – należnej pracownikom, których ogólny okres zatrudnienia w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej wynosi więcej niż 10 lat, lecz mniej niż 25 lat;
- 4) 60 000 złotych – należnej pracownikom, których ogólny okres zatrudnienia w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej wynosi więcej niż 25 lat.

3. Pod pojęciem „zatrudnienie w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej” rozumie się zatrudnienie w przedsiębiorstwie w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, w którym prowadzona była działalność gospodarcza w zakresie produkcji stoczniowej, wchodzącym w skład, odpowiednio:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego Stocznia im. Komuny Paryskiej z siedzibą w Gdyni, spółki Stocznia Gdynia S.A. z siedzibą w Gdyni – lub spółek z ich udziałem, których podstawowym realizowanym przedmiotem działalności było świadczenie usług na rzecz tych podmiotów lub produkcja stoczniowa;
- 2) przedsiębiorstwa państwowego Szczecińska Stocznia im. Adolfa Warskiego w Szczecinie, spółki Stocznia Szczecińska S.A. z siedzibą w Szczecinie, spółki Stocznia Szczecińska Porta Holding S.A. z siedzibą w Szczecinie oraz spółki Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie – lub spółek z ich udziałem, których podstawowym realizowanym przedmiotem działalności było świadczenie usług na rzecz tych podmiotów lub produkcja stoczniowa.

4. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2, wypłacane jest jednorazowo, odpowiednio w dniu:

- 1) rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron;
- 2) przejścia pracownika stoczni przez innego pracodawcę – zgodnie z przepisami art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 3) wygaśnięcia stosunku pracy z mocy prawa – zgodnie z przepisami art. 122 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 119. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 118 ust. 2, nie przysługuje pracownikowi stoczni, o którym mowa w art. 118 ust. 1, jeżeli:

- 1) pracownik nie złożył oferty, o której mowa w art. 118 ust. 1;
- 2) pracownik złożył ofertę, o której mowa w art. 118 ust. 1, po wyznaczonym terminie;
- 3) stosunek pracy został rozwiązany z pracownikiem zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 120. 1. Po zatwierdzeniu planu sprzedaży składników majątkowych stoczni, nie później jednakże niż w dniu 15 marca 2009 r., zarządca kompensacji wzywa pracowników stoczni objętych programem dobrowolnych odejść, którzy nie złożyli oferty w odpowiedzi na pierwsze wezwanie, do złożenia, w terminie do dnia 25 marca 2009 r., oferty rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron w dniu wybranym przez zarządcę kompensacji; wraz z oświadczeniem o związaniu oferenta ofertą do dnia 31 maja 2009 r.

2. Pracownikom stoczni, o których mowa w ust. 1, którzy złożyli w terminie ofertę, o której mowa w ust. 1, przysługuje odszkodowanie pieniężne w kwocie stanowiącej 80% odpowiedniej kwoty, o której mowa w art. 118 ust. 2, ustalonej dla odpowiedniego przedziału ogólnego okresu zatrudnienia pracownika w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2, wypłacane jest na zasadach określonych w art. 118 ust. 4.

4. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje pracownikowi stoczni w wypadku odpowiedniego zaistnienia przesłanek określonych w art. 119.

Art. 121. 1. Pracownikowi stoczni objętemu programem dobrowolnych odejść, który nie złożył oferty, o której mowa w art. 118 ust. 1, a następnie nie złożył oferty, o której mowa w art. 120 ust. 1, albo złożył każdą z tych ofert po wyznaczonym terminie, przysługuje odszkodowanie w kwocie stanowiącej 50% kwoty, o której mowa w art. 118 ust. 2, ustalonej dla odpowiedniego przedziału ogólnego okresu zatrudnienia pracownika w przedsiębiorstwie morskiej stoczni produkcyjnej, jeżeli:

- 1) pracownik nie został przejęty w toku postępowania kompensacyjnego przez innego pracodawcę, na zasadach określonych w art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) stosunek pracy nie został rozwiązany zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, wypłacane jest w dniu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, nie później jednakże niż w dniu 31 maja 2009 r.

Art. 122. 1. Stosunki pracy pracowników stoczni, którzy nie zostali przejęci w toku postępowania kompensacyjnego przez innego pracodawcę, na zasadach określonych w art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, oraz stosunki pracy pracowników stoczni, nierozwiązane wcześniej w ramach programu dobrowolnych odejść, wygasają z mocy prawa w dniu 31 maja 2009 r.

2. Pracownik, któremu wypłacono:

- 1) odszkodowanie, o którym mowa w art. 118 ust. 2,
- 2) odszkodowanie, o którym mowa w art. 120 ust. 2,
- 3) odszkodowanie, o którym mowa w art. 121 ust. 1

– nie nabywa uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych z tytułu utraty pracy w stoczni.

3. Pracownicy stoczni objętej postępowaniem kompensacyjnym, spełniający warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252) uzyskują prawo do świadczenia przedemerytalnego z wyłączeniem warunków dotyczących okresów zatrudnienia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6 oraz ograniczeń i warunków określonych w art. 2 ust. 3 powołanej ustawy, pod warunkiem złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne we właściwej terenowej jednostce organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

4. Wypłacone pracownikom stoczni odszkodowania, o których mowa w art. 118 ust. 2, art. 120 ust. 2 oraz art. 121 ust. 1 są wolne od opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Art. 123. 1. Pracownicy stoczni, w okresie trwania stosunku pracy po wszczęciu postępowania kompensacyjnego oraz po rozwiązaniu lub wygaśnięciu tego stosunku pracy, są objęci, przez okres 6 miesięcy, programem zwolnień monitorowanych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1409), o ile nie podejmą w tym okresie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

2. W zakresie nieuregulowanym ustawą do programu zwolnień monitorowanych stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Działania realizowane w formie programu zwolnień monitorowanych wykonuje Agencja. Działania te obejmują w szczególności udzielanie pomocy w zakresie usług pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń, organizacji staży, pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy, przyznania środków na podjęcie działalności gospodarczej, doradztwa w zakresie podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, refundacji podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję.

4. Działania, o których mowa w ust. 3, mogą być finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz Funduszu Pracy.

5. W zakresie programu zwolnień monitorowanych Agencja występuje jako pracodawca w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Środki Funduszu Pracy, z których finansowane są działania programu zwolnień monitorowanych są przekazywane na wyodrębniony rachunek Agencji przez ministra właściwego do spraw pracy z utworzonej na ten cel rezerwy w ciężar niewykorzystanej nadwyżki środków Funduszu Pracy z lat ubiegłych, będącej w dyspozycji tego ministra. Wysokość przekazywanych kwot, tryb ich przekazywania oraz rozliczenia, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Agencją.

7. Koszty związane z aktywizacją zawodową pracowników stoczni mogą być również pokrywane ze środków Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, udostępnionych na ten cel zgodnie z odrębnymi przepisami.

8. Od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy do dnia podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej uczestnik programu zwolnień monitorowanych otrzymuje z tytułu uczestnictwa w programie miesięczne świadczenie wypłacane ze środków Funduszu Pracy. Świadczenie jest wypłacane przez Agencję, w wysokości równej wynagrodzeniu pracownika, obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy na dzień 31 października 2008 r., jednakże nie wyższej niż 200% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Od kwoty świadczenia Agencja opłaca składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie zdrowotne. Zasady podlegania ubezpieczeniom, obliczania, rozliczania i opłacania składek określone w odrębnych przepisach dla osób pobierających świadczenie szkoleniowe wypłacane po ustaniu zatrudnienia, stosuje się odpowiednio. Art. 42e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, 1291, 1428, 1492 i 1565) stosuje się odpowiednio.

9. W okresie pobierania świadczenia, o którym mowa w ust. 8, uczestnik programu zwolnień monitorowanych nie nabywa uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie wymienionej w ust. 1.

10. Zakres udzielonego pracownikowi stoczni wsparcia określa umowa zawierana między pracownikiem a Agencją.

11. Agencja współdziała w realizacji programu zwolnień monitorowanych z urzędami pracy, instytucjami szkoleniowymi, agencjami zatrudnienia, jednostkami samorządu terytorialnego, przedsiębiorcami i organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób poszukujących pracy oraz beneficjentami systemowymi Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, realizującymi projekty na rzecz pracowników stoczni. Agencja może powierzyć urzędowi pracy realizację działań, o których mowa w ust. 3, oraz zadań, o których mowa w ust. 8 i 10.

12. W przypadku powierzenia realizacji działań w ramach programu zwolnień monitorowanych powiatowemu urzędowi pracy, szkolenia, staże, przygotowanie zawodowe dorosłych, pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, refundacja podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy utworzonego dla osób, o których mowa w ust. 1, skierowanych na to stanowisko przez Agencję, są realizowane na zasadach ustalonych dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy, określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1. W okresie 6 miesięcy od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, uczestnikom szkoleń, staży, przygotowania zawodowego dorosłych organizowanych przez urząd pracy nie przysługują stypendia, o których mowa w ustawie wymienionej w ust. 1.

13. Przepisów ust. 1–4 i ust. 8–12 nie stosuje się do pracowników stoczni, z którymi rozwiązano stosunek pracy zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

14. Okres uczestnictwa w programie zwolnień monitorowanych wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

15. Środków Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 6 i 8, nie zalicza się do przychodów Agencji, a wydatki z nich finansowane nie stanowią kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, 1492 i 1565).

Rozdział 16

Koszty i źródła finansowania postępowania

Art. 124. 1. Do kosztów postępowania kompensacyjnego zalicza się opłaty, koszty sądowe i administracyjne, koszty ogłoszeń i obwieszczeń, koszty zastępstwa procesowego oraz wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania.

2. Do wydatków postępowania kompensacyjnego należą wydatki na:

- 1) obsługę postępowania kompensacyjnego, w tym wydatki rady wierzycieli, nadzorcy tymczasowego i zarządcy kompensacji;
- 2) wynagrodzenie obserwatora, tymczasowego nadzorcy i zarządcy kompensacji;
- 3) wynagrodzenie biegłych i ekspertów, o których mowa w ustawie;
- 4) należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od wynagrodzeń osób, o których mowa w pkt 2.

3. Do wydatków postępowania kompensacyjnego niezbędnych do osiągnięcia celów postępowania należą ponadto:

- 1) wydatki związane z przygotowaniem i dokonaniem sprzedaży składników majątkowych stoczni, w tym wydatki na utrzymanie w ruchu przedsiębiorstwa stoczni od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia sprzedaży składników majątkowych, w zakresie niezbędnym do utrzymania wartości składników majątkowych stoczni;
- 2) wynagrodzenia i świadczenia należne pracownikom stoczni za okres świadczenia pracy od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub do dnia przejścia przez nowego pracodawcę na zasadach określonych w art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 3) należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od wynagrodzeń osób, o których mowa w pkt 2, oraz świadczenia należne tytułem odszkodowania lub zadośćuczynienia za wypadki przy pracy lub chorobę zawodową;
- 4) podatki i inne daniny publiczne należne od stoczni za okres od dnia wszczęcia postępowania kompensacyjnego do dnia zakończenia lub umorzenia postępowania;
- 5) wydatki na funkcjonowanie Agencji w zakresie bezpośredniej obsługi Prezesa Agencji w toku postępowania kompensacyjnego.

4. Koszty i wydatki postępowania kompensacyjnego są określane dla każdej stoczni odrębnie.

5. Obserwator ma prawo monitorowania kosztów i wydatków postępowania kompensacyjnego.

Art. 125. Źródłem pokrycia kosztów i wydatków, o których mowa w art. 124, są w szczególności:

- 1) bieżące przychody stoczni oraz dochód uzyskany z prowadzenia działalności na majątku stoczni w okresie poprzedzającym sprzedaż lub dochód uzyskany z wydzierżawienia na ten okres składników majątkowych stoczni;
- 2) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 3) Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorców.

Art. 126. Ze źródła, o którym mowa w art. 125 pkt 1, pokrywa się opłaty oraz koszty sądowe i administracyjne, koszty obwieszczeń i ogłoszeń oraz wydatki na wynagrodzenia: członków zarządu stoczni oraz ekspertów, o których mowa w art. 10 ust. 2, jak również należne od wynagrodzeń tych osób składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 127. 1. Ze źródła, o którym mowa w art. 125 pkt 2, pokrywa się wynagrodzenia należne pracownikom stoczni od dnia 1 grudnia 2008 r., do dnia:

- 1) rozwiązania stosunku pracy ze stoczną;
- 2) przejścia przez nowego pracodawcę na zasadach określonych w art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, wraz ze składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne należnymi od tych wynagrodzeń;
- 3) wygaśnięcia stosunku pracy.

2. Ze źródła, o którym mowa w art. 125 pkt 2, pokrywa się odszkodowania, o których mowa w art. 118 ust. 2, art. 120 ust. 2 i art. 121 ust. 1 oraz należności i świadczenia, o których mowa w art. 124 ust. 3 pkt 3.

Art. 128. Ze źródła, o którym mowa w art. 125 pkt 3, pokrywa się koszty i wydatki postępowania kompensacyjnego, niewymienione w art. 126 i 127, a w szczególności koszty i wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania kompensacyjnego, wymienione w art. 124 ust. 3 pkt 1 i 5 oraz wydatki na wynagrodzenia osób, o których mowa w art. 124 ust. 2 pkt 2, i biegłych, o których mowa w art. 124 ust. 2 pkt 3, jak również należne od wynagrodzeń tych osób składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 129. 1. W celu zasilenia Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców w środki potrzebne na finansowanie kosztów i wydatków postępowania kompensacyjnego, o których mowa w art. 124 ust. 3 pkt 1 i 5, *minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ może zmienić przeznaczenie środków państwowych funduszy celowych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji⁶⁾, w kwocie do wysokości 540 000 000 złotych, bez konieczności zmiany planów finansowych tych funduszy i uzyskania zgód przewidzianych odrębnymi przepisami prawa.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, podlegają w całości zwrotowi na państwowy fundusz celowy, z którego zostały przekazane, przy czym środki te oraz kwotę ich zwrotu ustala się w rocznym planie finansowym Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, *minister właściwy do spraw Skarbu Państwa*¹⁾ przeznacza na cele określone w ustawie, w drodze decyzji, w której określa w szczególności:

- 1) wysokość kwoty zasilenia Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców;
- 2) przeznaczenie środków;
- 3) termin zwrotu środków na rachunek państwowego funduszu celowego, z którego środki te zostały pobrane.

4. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do dnia prawomocnego zakończenia lub umorzenia postępowania kompensacyjnego.

5. Skarbowi Państwa przysługują roszczenia wobec stoczni o zwrot poniesionych wydatków na pokrycie kosztów postępowania kompensacyjnego, z wyłączeniem kosztów poniesionych na ochronę praw pracowników.

6. Roszczenia, o których mowa w ust. 5, podlegają spłacie ze środków uzyskanych ze sprzedaży majątku stoczni – na zasadach określonych w ustawie.

Rozdział 17

Umorzenie i zakończenie postępowania kompensacyjnego

Art. 130. Prezes Agencji wydaje decyzję o zakończeniu postępowania kompensacyjnego, jeżeli został wykonany zatwierdzony plan podziału.

Art. 131. Decyzja o zakończeniu postępowania kompensacyjnego zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie firmy i siedziby stoczni;
- 2) uzasadnienie.

Art. 132. 1. Prezes Agencji umarza postępowanie kompensacyjne w przypadku prawomocnego orzeczenia nieważności postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego oraz jeżeli sprzedaż majątku nie zostanie zakończona do dnia 31 maja 2009 r., chyba że Komisja Europejska wyrazi zgodę na przedłużenie postępowania kompensacyjnego.

2. Decyzja o umorzeniu postępowania kompensacyjnego zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie firmy i siedziby stoczni;
- 2) uzasadnienie.

Art. 133. Zmiany stosunków prawnych dokonane na podstawie przepisów ustawy obowiązują stocznię i drugą stronę również po umorzeniu i po zakończeniu postępowania kompensacyjnego.

Art. 134. Decyzja o zakończeniu postępowania kompensacyjnego wywołuje skutki tożsame z określonymi w art. 28 ust. 2 i ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695, 875 i 1291).

Art. 135. Po umorzeniu lub zakończeniu postępowania kompensacyjnego kwoty zatrzymane w depozycie, o ile nie przypadną osobie wskazanej w planie podziału, wydaje się syndykowi masy upadłości, ustanowionemu po ogłoszeniu upadłości stoczni.

Art. 136. Sentencję decyzji o umorzeniu postępowania kompensacyjnego oraz sentencję decyzji o zakończeniu postępowania kompensacyjnego obwieszcza się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w dzienniku o zasięgu lokalnym. Decyzje te wraz z uzasadnieniem doręcza się zarządcy kompensacji, zarządowi stoczni, *ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa*¹⁾, członkom rady wierzycieli oraz obserwatorowi.

Art. 137. 1. Zarządca kompensacji zachowuje swoje kompetencje do dnia ogłoszenia upadłości stoczni.

2. Zarządca kompensacji wyda syndykowi stoczni niesprzedany majątek stoczni, księgi, korespondencję i dokumenty z dniem ogłoszenia upadłości.

Art. 138. 1. Prawomocna decyzja o zakończeniu lub umorzeniu postępowania kompensacyjnego wywołuje takie skutki jak wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w przepisach Prawa upadłościowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dniu w którym decyzja stała się ostateczna podlega ona doręczeniu do sądu, a sąd wzywa zarządcę kompensacji do uzupełnienia wniosku o informacje, o których mowa w art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 1–8 i ust. 2 Prawa upadłościowego, oraz do złożenia oświadczeń, o których mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy. Przepisów art. 25 ust. 3 i art. 28 Prawa upadłościowego nie stosuje się.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy art. 13 i art. 373 Prawa upadłościowego, art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 139. 1. Skutki wszczęcia postępowania kompensacyjnego trwają do chwili ogłoszenia upadłości stoczni. Przekształcone na mocy niniejszej ustawy stosunki prawne nie ulegają ponownemu przekształceniu na mocy przepisów Prawa upadłościowego dotyczących skutków ogłoszenia upadłości.

2. Obserwator zachowuje swoje prawa i obowiązki. Art. 10 stosuje się odpowiednio w postępowaniu upadłościowym.

3. Niezaspokojone w postępowaniu kompensacyjnym, wierzytelności które były zabezpieczone w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, traktowane są w postępowaniu upadłościowym nadal jak wierzytelności zabezpieczone, i zaspokajane zgodnie z zasadami określonymi w przepisach Prawa upadłościowego, mimo wygaśnięcia zabezpieczeń zgodnie z art. 84 ust. 2.

4. Niezaspokojone w postępowaniu kompensacyjnym wierzytelności które nie były zabezpieczone w dniu wszczęcia postępowania kompensacyjnego, zaspokajane są zgodnie z zasadami określonymi w przepisach Prawa upadłościowego, za wyjątkiem wydatków poniesionych ze środków publicznych na realizację programu ochrony pracowników, o którym mowa w rozdziale 15.

5. Niezaspokojone w postępowaniu kompensacyjnym wierzytelności wynikające z obowiązku zwrotu pomocy publicznej udzielonej stoczni, w postępowaniu upadłościowym, są zaspokajane zgodnie z zasadami określonymi w przepisach Prawa upadłościowego.

Rozdział 18

Przepisy końcowe

Art. 140. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia¹¹⁾.

¹¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 grudnia 2008 r.